ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2013 - Τεύχος 121

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

- **ΘΗΒΑ:** ὁδός **Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου**, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** ὁδός Ἡσιόδου 5
  (ἔναντι μικροῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου), Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22856 & 80216
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΑΜΦΙΣΣΗΣ:** ὁδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** ὁδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Πρόεδρος:
Μαρία Γεωργούλα, Θεολόγος-Φιλόλογος
Ἀντιπρόεδρος:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ
Γραμματεύς:
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Μέλη:
Χαρίλαος Ἰωάννου, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ
Γεώργιος Μεθυμάκης,
συνταξιοῦχος Ταχυδρομικός,
Ἀργυρώ Σώχου συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα,

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
με ἀριθμό: **143/540.033-38**
καί στήν **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
με ἀριθμό: **86347601**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

Γιά τούς κατοίκους τοῦ Ἐξωτερικοῦ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 8626-700.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ὕλης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ἐκδοσης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Μαρία Σταυριανοῦ

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ. 210 3410-436, www.lyhnia.gr

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Η ΛΑΜΠΡΟΦΟΡΟΣ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΜΑΣ

«Ἑορτάσωμεν τήν ἑορτήν ταύτην τήν μεγίστην καί λαμπράν, ἐν ᾗ ἀνέστη ὁ Κύριος. Ἑορτάσωμεν δέ αὐτήν φαιδρῶς ὁμοῦ καί θεοσεβῶς.»

(Ἁγ.Ἰωάννου Χρυσοστόμου,Ε.Π.Ε36,158)

Μεγίστη καί λαμπρά ἡ ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, «ἑορτῶν ἑορτή καί πανήγυρις πανηγύρεων».

Μεγίστη, διότι εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ὅλων τῶν ἑορτῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους καί λαμπρά, διότι ὑπερέχει ὅλων τῶν ἄλλων κατά τήν ἱερότητα καί λαμπρότητα. Τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ χαρίζει εἰς τήν Πασχάλιον αὐτήν ἑορτήν ἰδιαιτέραν μεγαλειότητα καί αἴγλην πνευματικήν.

Δι' αὐτούς τούς λόγους καλούμεθα ὅλοι οἱ πιστοί νά ἑορτάσωμεν τήν ἐξόχως μεγάλην καί λαμπράν αὐτήν Πασχάλιον ἡμέραν «φαιδρῶς καί θεοσεβῶς». Μέ χαρμόσυνα καί ἱλαρά πρόσωπα καί μέ πολλή σεμνότητα καί θεοσέβεια.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ πυρακτώνει τήν πίστιν μας εἰς τόν Ἀναστάντα θριαμβευτή καί τονώνει τήν ἀληθινή θεοσέβεια. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι κοινή χαρά καί κοινή ἑορτή. Κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο εἶναι «ἑορτή τῆς γῆς καί τοῦ οὐρανοῦ**.** ***Χαίρουν*** οἱ Ἄγγελοι καί οἱ Ἀρχάγγελοι καί ὁ Δημιουργός ὅλων τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων συνεορτάζει μαζί μας. Ἀνέστη ὁ Κύριος καί συνανέστησε μαζί του ὅλην τήν οἰκουμένην».

Τήν Ἀναστάσιμη χαρά ὁ ἱερός Χρυσόστομος τήν ἑστιάζει εἰς τήν νίκη κατά τοῦ θανάτου καί τήν ἀπόκτησι τῆς ἀθανασίας. «Σήμερα ἑορτάζουμε τά λαμπρά νικητήρια μας. Ἀπό θνητοί ἔχουμε γίνει ἀθάνατοι**.** Ἀπό πεσμένοι ἀναστηθήκαμε**.** Ἀπό ἡττημένοι γίναμε νικητές». Καί, στή συνέχεια, αἰτιολογεῖ τήν μεγάλη αὐτή χαρά ὡς ἑξῆς: «Σήμερα (ἡμέρα τοῦ Πάσχα) σέ ὅλη τήν οἰκουμένη ἐπικρατεῖ χαρά καί θεία εὐφροσύνη. Σήμερα ὅλοι οἱ Ἄγγελοι καί ὅλες οἱ οὐράνιες δυνάμεις συναγάλλονται γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων». Λυτρωτική λοιπόν ἡ Πασχαλινή χαρά καί εὐφροσύνη .

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά ἑορτάσωμε «φαιδρῶς καί θεοσεβῶς» τό Ἅγιον Πάσχα. Μέ κατάνυξι καί

ἀγαλλίασι ψυχῆς, μέ μέθεξι καρδιᾶς καί μέ εὐγνώμονα αἰσθήματα πρός τόν **«δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν σταυρωθέντα καί Ἀναστάντα Κύριο καί Θεό μας».**

Αὐτόν τόν θεοφιλῆ καί θεάρεστο ἑορτασμό δέν πρέπει ἐπ΄ οὐδενί λόγῳ νά ἀνακόψῃ ἤ νά ἀναστείλῃ ἡ παρατεινόμενη οἰκονομική κρίσις τῆς πατρίδος μας καί ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία προέκυψε ἀπό τήν χρόνια ἠθικοπνευματική κρίσι τῶν καιρῶν μας. Μέ τήν χριστιανική πίστι, τήν ἐλπίδα καί τήν ἀγάπη, ἀλλά καί μέ τήν ὑπομονή καί τήν θερμή προσευχή μας ὅλα θά τά ἀντιπαρέλθωμε μέ τήν χάρι τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας.

Σᾶς εὔχομαι μέσα ἀπό τήν καρδιά μου νά ἔχετε πλούσια τά θεῖα δωρήματα τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, τήν εἰρήνη, τήν ἀγάπη καί τήν θεϊκή Του εὐλογία. Τό ἀνέσπερο θεῖο φῶς τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως νά καταυγάζῃ πλούσια τόν νοῦν, τήν ψυχή καί τήν καρδιά σας. Καί ἡ Ἀναστάσιμη χαρά, ἡ λυτρωτική Πασχαλινή χαρά, νά εὐφραίνῃ τήν ὕπαρξί σας διά νά ἑορτάζωμε τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου μας θεάρεστα καί πνευματικά.

Ἡ Χάρις τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας νά εἶναι σέ ὅλους σας καί ἰδιαίτερα στούς προσφιλεῖς ναυτικούς μας, πού ταξιδεύουν στίς θάλασσες καί τούς ὠκεανούς. Νά ἁπλωθῆ σέ ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς, στίς χῶρες τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, τούς προσφιλεῖς μας ἱεραποστόλους καί ὅλους τούς ἐκεῖσε εὐσεβεῖς καί Ὀρθοδόξους Χριστιανούς. Ἡ χαρά τῆς Ἀναστάσεως καί τό ἀνέσπερο Ἀναστάσιμο φῶς νά πληροῦν τίς καρδιές καί τήν ζωή ὅλων μας.

Μέ πατρικές Ἀναστάσιμες εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

ΕΝΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΟ ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΟ ΧΩΡΟ

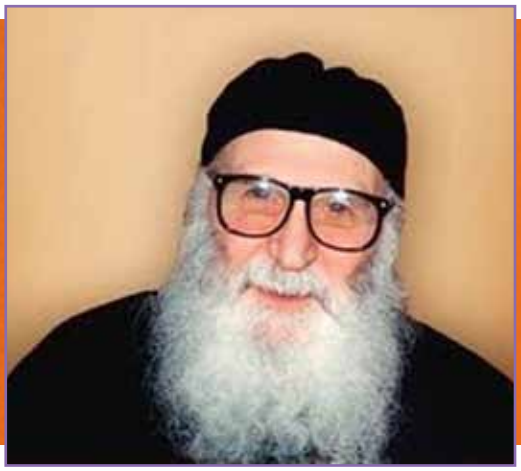

Τή γενιά μας καί τόν καταξηραμμένο ἀπό τόν καύσωνα τῆς ἀθεΐας καί ἁμαρτίας κόσμο μας, ὁ Θεός, «ὁ θαυμαστός ἐν τῆς Ἁγίοις αυτοῦ», δέν στέρησε ἀπό τή γλυκύτατη αὔρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ὅπως στίς παλαιές γενεές ἔτσι καί στή δική μας κάνει νά ἀνθίζουν «μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου», ἄνθρωποι φιλόθεοι.

Ἕνας ἀπό αὐτούς ἦταν καί ὁ μακαριστός Γέροντας π. Εὐσέβιος Βίττης, πού τήν 5η Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 2009 ἔφυγε γιά τόν οὐρανό.

Τό ὄνομά του κατά κόσμον Στέργιος Βίττης καί τό μοναχικό του ἱερομ. Εὐσέβιος, «κεγχριαῖος μοναχός». Ἔτσι ἦταν ἡ ὑπογραφή του, (κεγχριαῖος σημαίνει αὐτός πού ἔχει μέγεθος ἤ σχῆμα κέχρου δηλ. μικροῦ σπόρου ἀπό κεχρί).

Βέβαια στόν περιωρισμένο χῶρο ἑνός περιοδικοῦ ἐλάχιστα μόνο στοιχεῖα μποροῦμε νά παραθέσουμε, τά ὁποῖα θά παρουσιάσουν μόνο μιά πολύ ἀμυδρή εἰκόνα τῆς χαριτωμένης προσωπικότητάς του. Ὁ ἀοίδιμος δέν ἦταν ἀπό τούς συνήθεις κληρικούς. Ἦταν μιά ξεχωριστή ἁγιασμένη προσωπικότητα τῶν νεωτέρων χρόνων τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Γεννήθηκε στό ἱστορικό χωριό Βλάστη Πτολεμαΐδας τό 1927 ἀπό φτωχική οἰκογένεια. Ἀπό πολύ μικρός ἐξεδήλωσε τόν πόθο πρός τό Θεό. Ἀπό τό σπίτι του πῆρε κυρίως ὅ,τι τοῦ ἔδωσε ἡ μητέρα του μέ τό παράδειγμά της, μέ τή μεγάλη της πίστη στό Θεό καί τήν ἀδιάλειπτη προσευχή της.

Διακρινόταν ἐπίσης καί γιά τή μεγάλη ἐπίδοσή του στά γράμματα. Τελείωσε τό Γυμνάσιο τῆς Πτολεμαΐδας μέ ἄριστα.

Τήν πρός τόν Θεόν θερμότητα τῆς ψυχῆς του διαζωγραφίζει μέ πολύ ὄμορφο τρόπο ὁ μετέπειτα μακαριστός καί ἅγιος Μητροπολίτης Χαλκίδος Νικόλαος Σελέντης, μέ τόν ὁποῖο τότε ἦταν συνυπεύθυνος σέ χριστιανικό οἰκοτροφεῖο τῶν Ἀθηνῶν: «Ἀπόψε ὁ Στέργιος εἶναι τόσο στεναχωρημένος... Κύριε δῶσε Σύ τήν λύσι. Δυνάμωσέ τον. Εἶναι τόσο καλό σκεύος γιά τή διακονία Σου... Εἶναι θυσίας ἄνθρωπος. Ραγιάς τοῦ μεγάλου του ἰδανικοῦ. Δοῦλος τοῦ Ἰησοῦ. Ψυχή μου, σύ τί κάνεις; Σ' ευχαριστῶ, Κύριε, γιατί μοῦ χαρίζεις τέτοιους ἀδελφούς καί συνεργάτες. (Ἀπό τό ἡμερολόγιο τοῦ Μητροπ. Χαλκίδος Νικολάου Σελέντη, «Ξεσπάσματα τῆς καρδιᾶς μου», σελ. 8-9).

Ὅλη του τή ζωή ὁ Εὐσέβιος τήν κατανάλωσε στα θυσιαστικά ἔργα τῆς ἀγάπης πρός τό Θεό καί τούς ἀνθρώπους, κρύβοντάς τα ὅμως ἐπιμελῶς στό χῶμα

τής ταπεινώσεως καί τῆς ἀφάνειας. Πληγωμένος ὁ Στέργιος πολύ ἀπό τούς ἀνθρώπους καί μή θέλοντας, λόγω τῆς λεπτότητος τῆς καρδιᾶς του, νά πληγώση αὐτούς πού τόν πλήγωσαν, φεύγει στό ἐξωτερικό λίγο πρίν τό 1960. Ἴσως καί λόγω τῆς ἐπιθυμίας του γιά ἀνώτερες σπουδές. Ἐκεί ὅμως συμπονώντας τούς ἀστέγους τῶν μεγαλουπόλεων, ἀφήνει τά ἐπιστημονικά του ὄνειρα καί συνεργάζεται μέ τήν ἀνθρωπιστική ὀργάνωσι «Ἐμμαούς», τοῦ γνωστοῦ ἀββᾶ Pierre, ἡ ὁποία ἀξιοποιοῦσε τά πεταμένα στά σκουπίδια ἀντικείμενα γιά τούς ἀστέγους. Ἐπιτελεῖ τήν βαρειά ἐργασία τοῦ ρακοσυλλέκτη πρῶτα στό Παρίσι καί στήν συνέχεια σέ πόλεις τῆς Σουηδίας, μέχρις ὅτου προσεβλήθη σοβαρά ἡ ὑγεία του. Ἐγγράφεται στό Πανεπιστήμιο τῆς Οὐψάλα. Ὅμως δέν θα μπορέση τελικά νά ἀσχοληθῆ μέ τήν ἐπιστήμη. Μάλιστα κάποιος «ἀδελφός», στόν ὁποῖο ἔδωσε τήν διατριβή του γιά νά ρίξη μιά ματιά, ἀφού ἄλλαξε τό ὄνομα τοῦ συγγραφέως, τή χρησιμοποίησε για δική του ἀνάδειξι. Ὁ Στέργιος πόνεσε, ἀλλά δέν διαμαρτυρήθηκε γιά τήν ἀδικία αὐτή. Οἱ πνευματικές ἀνάγκες τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν ἔγιναν ἀφορμή νά χειροτονηθεῖ το 1965 ἱερέας. Ἱερέας ἄμισθος.

Ὡς ἱερέας διακονοῦσε τόν Ἑλληνισμό καί ὄχι μόνο, ὅλης τῆς νότιας Σουηδίας, τῆς Δανίας καί τῆς Νορβηγίας. Σέ ὅλες τίς πόλεις καί τίς κωμοπόλεις πού περιόδευε, γινόταν δέκτης πολλῶν καί ποικίλων προβλημάτων, στά ὁποῖα προσπαθοῦσε νά ἀνταποκριθεῖ ὅσο μποροῦσε περισσότερο.

Κατά μαρτυρία Σουηδῶν ὑπευθύνων, ὀργάνωσε μόνο στή Σουηδία 32 ὀρθόδοξες ἐνορίες.

Ἀκούραστος, φλογερός ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου μέ τό λόγο καί τό παράδειγμά του. Μεταβαίνει ἀπό πόλη σε πόλη. Ἐνορία του ἡ Σουηδία, ἡ Δανία καί ἡ Νορβηγία, ὅπου ὑπάρχουν Ἕλληνες. Ὁμολογεῖ ἀργότερα: «ὁ ἱερεύς (δηλ. ὁ ἴδιος) ἄρχισε τήν ἱερατική του διακονία μή ἔχοντας τίποτε· οὔτε κἄν ἄμφια!». Ἔπρεπε ὁ ἴδιος νά μεριμνήσει γιά τούς χώρους, ὅπου θά ἐτελεῖτο ἡ θ. Λειτουργεία... Ὁ ἴδιος νά ζυμώσει τό πρόσφορο, ὁ ἴδιος νά φροντίσει γιά ὅλα. Τί να πρωτοδιηγηθεῖ κανείς!

Κάποιοι ἄθεοι καί ἀντίθεοι Ἕλληνες ἄρχισαν νά τόν πολεμοῦν. Δέν δίστασαν νά τόν ὑβρίζουν χυδαότατα τήν ὥρα πού διάβαζε τό Εὐαγγέλιο τῆς Ἀναστάσεως κάποιο Πάσχα! Ἀτάραχος συνέχισε ἕως τέλους. Κάποιοι ἀπό αὐτούς μετά ἀπό καιρό μετάνιωσαν καί ζήτησαν νά τούς συγχωρήσει.

Γιά νά ἐξοικονομῆ τά πρός τό ζῆν στή Σουηδία ἐργάσθηκε σάν ξυλουργός, σάν ἀγρότης σέ χωράφια τεύτλων, σέ ἐργοστάσια, ὡς ὑπάλληλος σέ δημόσια ὑπηρεσία μεταναστῶν, ὡς ἀποκλειστικός νοσοκόμος κ.ἄ.

Πολλοί τού ἐπρότειναν νά γίνει Ἀρχιερεύς. Αὐτός ἀρνήθηκε λέγοντας: «Δέν θέλω νά βλέπω τούς ἀδελφούς μου ἀφ' ὑψηλοῦ, προτιμῶ νά βρίσκομαι ἐγώ χαμηλά καί αὐτοί πιό ψηλά ἀπό μένα».

Νωρίτερα ὁ ἴδιος ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας τόν εἶχε διορίσει ὑποδιευθυντή στό Πατριαρχικό κέντρο τῆς Γενεύης. Καί τότε εἶχε ἀρνηθῆ. Κάθε τί πού θά τόν προέβαλλε κοσμικά τό ἀπόφευγε.

Παίρνοντας κάποιο δάνειο ἀγόρασε ἕνα ἐγκαταλελειμμένο σπίτι μέσα στό δάσος κοντά στήν πόλι Ραίτβικ καί ἀποσύρθηκε. Τό σπίτι αὐτό μέ προσωπική του ἐργασία τό μετέτρεψε σέ ἡσυχαστήριο ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἐδῶ ζῆ ἐντονώτερα τήν ἡσυχαστική ζωή.

Πλῆθος Ἑλλήνων ἀλλά καί Σουηδῶν

κατέφθαναν στο ἡσυχαστήριό του, ἀλλά καί χιλιάδες γράμματα (1500 καί πλέον) στά ὁποῖα ἀπαντοῦσε, ἀφοῦ εἶχε προηγηθεῖ προσευχή, μερικές φορές μάλιστα, για ἀρκετές ἡμέρες. Μετά ἀπό παρότρυνσι τοῦ πνευματικοῦ του πῆρε τήν ἀπόφασι νά ἐπιστρέψει στήν Ἑλλάδα. Ἔκανε μιά μικρή περιοδεία. Λειτούργησε κατά τόπους καί χαιρέτησε τό ποίμνιό του.

Ὅταν ἐπέστρεψε στήν Ἑλλάδα το 1980, γιά ἕνα μικρό χρονικό διάστημα ἐγκαταστάθηκε στό Ἅγιο Ὄρος, ἀλλά στή συνέχεια ἀπεσύρθη στό Ἡσυχαστήριο πού ἵδρυσε τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου, Ματρώνης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καί Χρυσοστόμου σέ τοποθεσία στό βουνό πάνω ἀπό τό χωριό Φαιά Πέτρα τοῦ Σιδηροκάστρου. Συχνά κατέβαινε στό Σιδηρόκαστρο καί στή Φαιά Πέτρα γιά ὁμιλίες καί ἐξομολόγηση. Πλῆθος πιστῶν τόν περίμενε καί ἡ πνευματική καθοδήγηση βοήθησε καί στήριξε πολλούς συνανθρώπους μας. Ὑπῆρξε πολυγραφώτατος συγγραφέας. Ἄφησε πάνω ἀπό 30 βιβλία πρωτότυπα ἤ μεταφρασμένα ἀπό τά Σουηδικά, μέσα στά ὁποῖα φαίνεται ἡ Χριστοειδής ψυχή του.

Ἕνα χρόνο πρίν ἀπό τήν κοίμησή του δοκιμάσθηκε ἡ ὑγεία του καί πάνω στή δοκιμασία του καί πάλι φανερώθηκε ἡ ἀρετή του. Ὁ π. Εὐσέβιος Βίττης ὑπῆρξε μεγάλος θεολόγος, ξεχωριστός, ταπεινός, μέ θεϊκή φώτιση, ἀκαταπόνητος συγγραφέας, γνώστης πολλῶν ξένων γλωσσῶν καί μεταφραστής ξενόγλωσσων ἀσκητικῶν κειμένων, σεβαστός ἐξομολόγος, ἐραστής τῆς Πατερικῆς μελέτης, ἡσυχαστής.

Δέν θά ἦταν ὑπερβολή ἐάν συμπεριλαμβάναμε τόν ἱερομόναχο π. Εὐσέβιο Βίττη στή χορεία τῶν συγχρόνων ὁσίων Γερόντων. Ἐργάστηκε ἐπί δεκαετίες ἔχοντας πάντοτε ὡς στόχο τήν ὠφέλεια τῶν πιστῶν καί τή δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Κοιμήθηκε σέ ἡλικία 82 ἐτῶν.

Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του.
Αἰωνία του ἡ μνήμη.

Μαρία Γεωργούλα
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

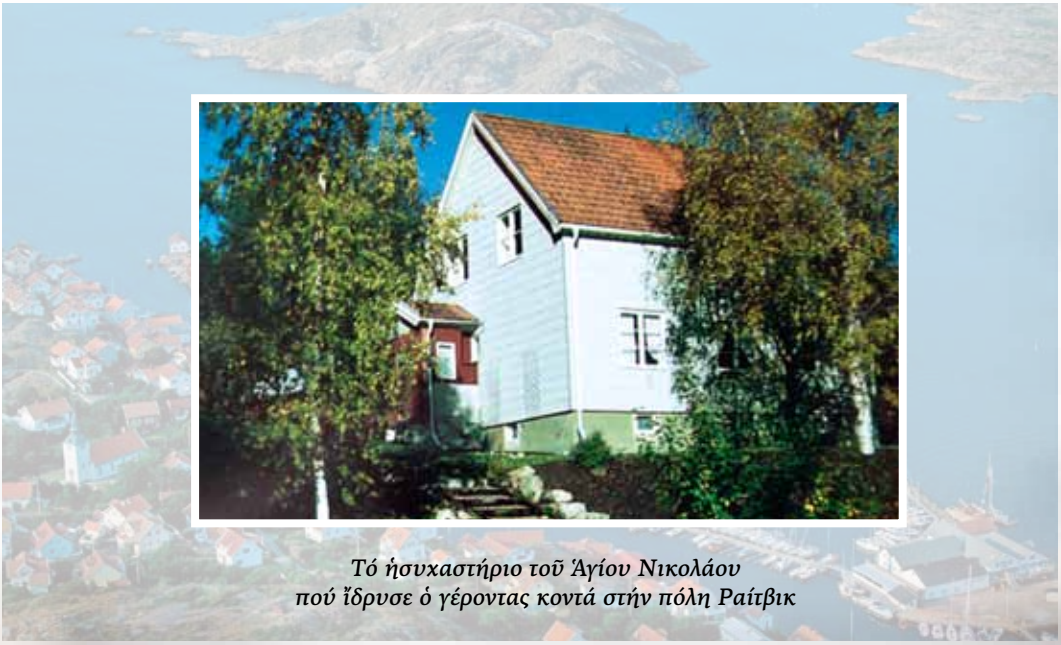

Τό ἡσυχαστήριο τοῦ Ἁγίου Νικολάου πού ἵδρυσε ὁ γέροντας κοντά στήν πόλη Ραίτβικ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Στις 31/3/2013 πλήθος ιερέων, μοναχών και κόσμου από την Αθήνα, Καρδίτσα, τα Ιεραποστολικά παραρτήματα Λειβαδιάς, Ιτέας, Χρισσού και από όλα τα περίχωρα του νομού Βοιωτίας, καθώς και τα μοναστήρια των Μετεώρων ήρθαν στην κατασκήνωση της «Αγία Ταβιθά» στην Αράχωβα για να παραβρεθούν στο 6ο ετήσιο μνημόσυνο του «Δεσπότη της Ιεραποστολής» κυρού Κων/νου Σακελλαρόπουλου ιδρυτή του Π.Χ.Ο.Ο.Ι, των επαρχιακών παραρτημάτων του καί της Ορφανικής Στέγης «Αγία Ταβιθά». Ο καιρός ευχάριστος, η φύση μεθυστική με την ποικιλία των λουλουδιών και αρωμάτων της.

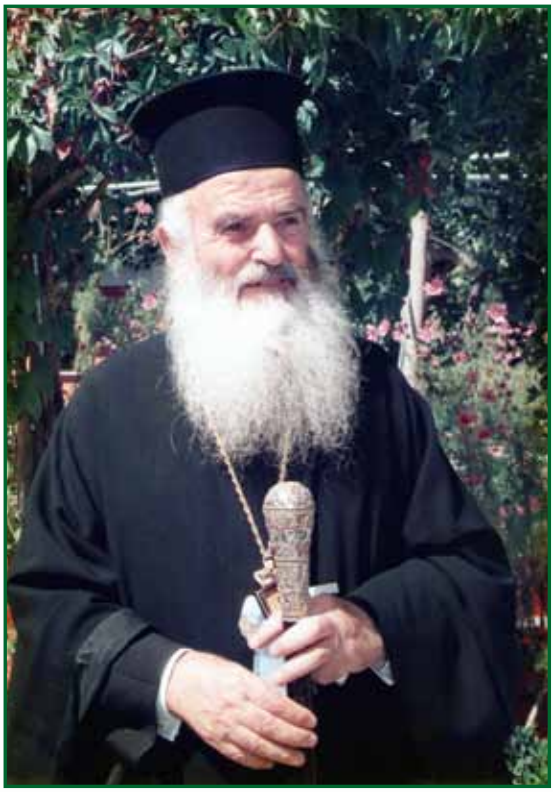

Έγινε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία χοροστατούντος του πνευματικού του Ομίλου μας Σεβασιμιωτάτου Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ πλαισιωμένου από πλήθος ιερέων φίλων και συνεργατών του κοιμηθέντος κυρού Κωνσταντίνου. Εψάλη επιμνημόσυνος δέηση στον τάφο του κοιμηθέντος Ιεράρχου, παρετέθη γεύμα σε όλους τους παρευρισκομένους από το σπίτι της «Αγίας Ταβιθά». Αναγνώσθηκαν κείμενα και επιστολές του κοιμηθέντος προς τους συνεργάτες του, στις οποίες διαφαίνεται το έμπονο και θεόσδοτο ιεραποστολικό του φρόνημα, η αγωνία του για όλους του ιεραποστόλους και η φροντίδα του να τους ενισχύει ποικιλοτρόπως γιατί πίστευε ότι σε πολύ αντίξοες, επικίνδυνες συνθήκες σκορπούσαν το Ορθόδοξο Χριστιανικό φως. Πίστευε ζωντανά καί αταλάντευτα στο Χριστό. Η αγία καρδιά του φλεγόταν κυριολεκτικά για Ευαγγελισμό στα Έθνη. Ποθούσε, λαχταρούσε, επεδίωκε με κάθε τρόπο να μεταλαμπαδεύεται το Ορθόδοξο Φως σε όλη την Οικουμένη. Έλεγε για την Ιεραποστολή:

«Η Ιεραποστολή είναι σωσίβιο για την Ελλάδα μας. Πάνε να καταλύσουν τα πάντα». «Η Ιεραποστολή δεν είναι θέμα μόνο των ιεραποστόλων, αλλά όλων των πιστών». «Ο δρόμος της Ιεραποστολής δεν είναι ασφαλτοστρωμένος, αλλά Γολγοθάς. Παρ' όλα αυτά οι ιεραπόστολοι ξεκινούν και πηγαίνουν». «Η Ιεραποστολή δεν κινείται βάσει των ανθρωπίνων νόμων. Κινείται βάσει όλων των εντολών του Θεού». «Η προσευχή είναι η δύναμη της Ιεραποστολής».

Αιωνία Σου η μνήμη ΑΞΙΟ εργάτη του αμπελώνος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΗ ΠΡΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 2005

«ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!»

Ἀδελφοί μου,

Ζοῦμε καί κινούμεθα σέ ἐποχή τῶν «παχέων ἀγελάδων»! Ὅμως ἀναμένεται καί ἡ ἐποχή τῶν «ἰσχνῶν ἀγελάδων»!

Τά καθημερινά φρικτά γεγονότα σέ ὅλη τήν ἀνθρωπότητα προοιωνίζουν καταλυτικές καταστάσεις καί γιά τούς Ἱεραποστολικά ἀγωνιζομένους.

Σάν παράδειγμα ἀναφέρω τήν σημερινή καταστροφική τηλεόραση. Ὅλοι θρηνολογοῦν γιά τό ἀπροσμέτρητο κακό πού δημιουργεῖ στούς θεατές της. Ὅμως, καμιά ἀντίσταση δέν διοργανώνεται. Δυστυχῶς, τό κακό τῆς τηλεοράσεως προσβάλλει ἤδη καί τούς Συνεργούς τῶν Ἱεραποστόλων.

Ὡς Πνευματικός γνωρίζω ὅτι, ἐκλεκτοί Συνεργάτες μας πού φροντίζουν νά ἔχουν μυστηριακή ζωή, ἡμέρα μέ τήν ἡμέρα ἐξελίσσονται σέ παθιασμένους θαμῶνες τῆς τηλεοράσεως. Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, στήν προφητεία του γιά τήν τηλεόραση, τήν χαρακτηρίζει σάν στόμα τοῦ διαβόλου μέσα στά σαλόνια τῶν οἰκογενειῶν, πού τά κέρατά του (ὁ διάβολος) τά ἔχει στά κεραμίδια τῶν σπιτιῶν (τήν κεραία τῆς τηλεοράσεως).

Ὁ πνευματικός γνωρίζει ἀκόμη ὅτι τέτοιοι θαμῶνες (φοβερόν πού θέλουν νά εἶναι καί Συνεργοί τῶν Ἱεραποστόλων) ἐσφράγισαν «σφραγίσιν ἑπτά» τά Πατερικά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀκόμα καί αὐτόν τόν Νόμον τοῦ Θεοῦ, τήν Παλαιά καί Καινή Διαθήκη. Ναί, ἐνῶ τήν τηλεόραση τήν παρακολουθοῦν ὧρες ὁλόκληρες με «θρησκευτική κατάνυξη» καί ἀπαραιτήτως κάθε μέρα, οἱ ἴδιοι γιά τή μελέτη τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ ἤ τῶν Ἱεραποστολικῶν περιοδικῶν δέν βρίσκουν χρόνο οὔτε ἕνα δεκάλεπτο τό εἰκοσιτετράωρο!!!

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς τακτικῆς: οἱ τέτοιοι συνεργάτες μας δέν ἔχουν χρόνο οὐτε γιά ἕνα τηλεφώνημα ἱεραποστολικοῦ περιεχομένου. Οἱ ἴδιοι αὐτοί συνεργάτες μας, σύν τῷ χρόνῳ γίνονται ἄλαλοι. Στίς ἱεραποστολικές συνάξεις δέν ἔχουν τίποτε μά τίποτε να ποῦν καί σέ κοιτάζουν ἄβουλα καί ἀπρόθυμα καί μέ τήν ἑτοιμότητα ὁτι βιάζονται νά φύγουν ἐπειδή ἔχουν ἐπείγουσες δουλειές.

«Φύλακες, γρηγορεῖτε»...

... Ποιός θά ἀφυπνίσει τούς κοιμωμένους αἱρετούς φύλακες;

Θεοφιλεῖς καί ἀξιαγάπητοι Συνεργάτες μου,

Μιά σωστική πρόταση προτίθεται νά κάνει στήν εὐλάβειά σας ὁ ὑποσημειούμενος Πνευματικός. Ἀναλογίζομαι ἄν θά τήν δεχθεῖτε:

Τήν τηλεόραση νά τήν ἀντικαταστήσετε μέ τό ραδιόφωνό σας, συνδεόμενοι μέ ἕνα ραδιοφωνικό σταθμό πού πρόγραμμά του ἔχει νά λέει ἀλήθειες. Πειραματισθεῖτε καί θά βεβαιώθεῖτε ὅτι θά ἐπανέλθει ὁπωσδήποτε ὁ ἐνθουσιασμός γιά ὀρθοπραξία καί ἡ πρωτοβουλία στρατοῦ σωτηρίας. Θά ἐπανέλθει τό ἱεραποστολικό φρόνημα πού ἐνεπιστεύθη ὁ σαρκωμένος Θεός μετά τήν ἐκ νεκρῶν ὡς ἀνθρώπου Ἀνάστασή Του, στούς ἀφοσιωμένους Ἀποστόλους Του.

Ἄλλη σωστική διέξοδος δέν ὑπάρχει, ἀδελφοί μου. Εὔχομαι πατρικά.

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων
Κωνσταντῖνος

Στίς 13 Μαρτίου 2013, ήμέρα Τετάρτη, και ὥρα 5:00 - 8:30μ.μ. πραγματοποιήθηκε στήν αἴθουσα τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός», (Πλατεῖα Καρύτση), ἡ ἡμερίδα πού διοργάνωσε ὁ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. μέ τό ἐπίκαιρο θέμα:

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ - ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ - ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τό πρόγραμμα τῆς ἡμερίδας παρατίθεται κατωτέρω:

- Εἰσαγωγική προσλαλιά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ, Πνευματικοῦ τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.
- Χαιρετισμός τῆς Προέδρου τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. κ. Μαρίας Γεωργούλα.

Εἰσηγήσεις:

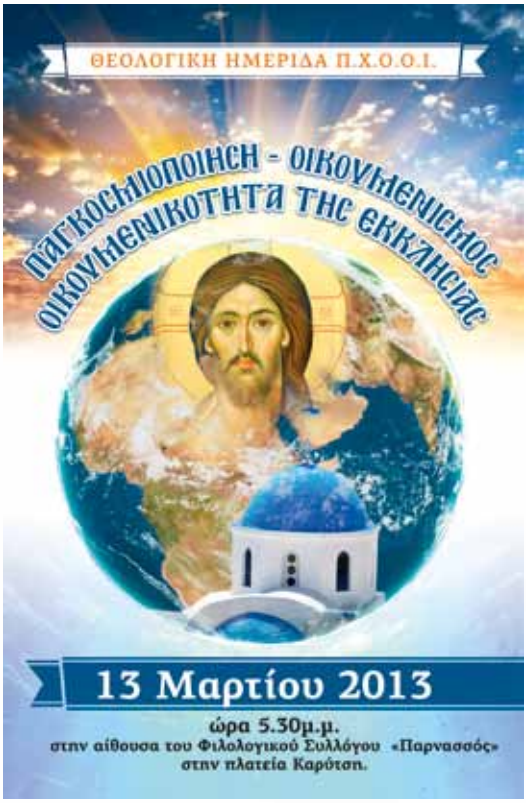

1. Ἐλλογιμ. κ. Κωνσταντίνου Νιάρχου, Καθηγητοῦ Φιλοσοφίας τοῦ Ε.Κ.Π.Α., μέ θέμα: **«Ἡ Οἰκουμενικότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν ἑλληνιστικῶν χρόνων καί ἡ Παγκοσμιοποίηση τῆς ἐποχῆς μας»**.
2. Ἐλλογιμ. κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη, Καθηγητοῦ Δογματικῆς Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. , μέ θέμα: **«Οἰκουμενισμός:ὁ ἐπίσημος φορέας τοῦ διαχριστιανικοῦ καί διαθρησκειακοῦ συγκρητισμοῦ»**.
3. Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτου π. Νικοδήμου Ἀεράκη, Ἱεροκήρυκος, μέ θέμα: **«Ἡ θέσις τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν μέσῳ τῶν ἐν πλάνῃ Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν»**.
4. Ἐλλογιμ. κ. Ἀποστόλου Νικολαΐδη, Καθηγητοῦ Κοινωνιολογίας τῆς Θρησκείας καί Κοινωνικῆς Ηθικῆς τοῦ Ε.Κ.Π.Α. , μέ θέμα: **«Ἡ Οἰκουμενικότητα τῆς Ἐκκλησίας»** .

Συντονιστής τῆς Ἡμερίδας ἦταν **ὁ κ. Ἐμμανουήλ Μικρογιαννάκης**, Ὁμότιμος Καθηγητής καί τ. Κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ε.Κ.Π.Α.

Λόγω ἐλλείψεως χώρου παραθέτουμε περιλήψεις τῶν εἰσηγήσεων. Ὁλόκληρο τό περιεχόμενο τῶν εἰσηγήσεων ἐκτίθεται στήν ἱστοσελίδα μας www.ierapostoli.gr. Ἡ περίληψη τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Νιάρχου θά ἐκδοθεῖ σέ ἐπόμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ.ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ.κ.ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ

Πανοσιολογιώτατε ἐκπρόσωπε τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.Ἱερωνύμου

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἅγιοι Πατέρες,

Ἐλλογιμώτατοι κ.κ. Καθηγηταί τῶν Πανεπιστημίων

Κυρία Πρόεδρε μετά τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Εὐλογημένο τό Ἱερό Τριῴδιο καί χαριτόδωρος ἄς εἶναι ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή·

Συναχθήκαμε σήμερα ἐν Ὀνόματι Κυρίου, στό μέσον τῆς τρίτης ἑβδομάδος τοῦ Ἱεροῦ καί κατανυκτικοῦ Τριῳδίου, γιά τήν μελέτη καί ἐποικοδομητική προσέγγισι ἑνός βασικοῦ, καιρίου καί ἐπικαίρου θεολογικοῦ καί ἐκκλησιολογικοῦ θέματος.

Θά μοῦ ἐπιτρέψετε πρίν ἀναφερθῶ δι ' ὀλίγων εἰσαγωγικῶς εἰς αὐτό νά προβῶ στήν ἑξῆς ἐπισήμανσι:

Δέν ξέρω πόσοι ἀπό μᾶς τούς Ὀρθοδόξους πιστούς, πού ἀποτελοῦμε τό Ὀρθόδοξο Χριστιανικό Πλήρωμα, καί πόσο, καί σέ ποιό βαθμό ἐνοιώσαμε ἤ καί ἐβιώσαμε στό τέλος τῆς δεύτερης μ.Χ. χιλιετίας μιά μεγάλη ἀλήθεια, ἕνα ἀπό τά πιό σημαντικά γεγονότα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας βίου, τόν μεγαλύτερο ἴσως θρίαμβο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στή μακραίωνη πορεία της.Ἕνα θρίαμβο, πού τίς πραγματικές διαστάσεις του, καθώς ζοῦμε στούς ταραγμένους καί συγκεχυμένους καιρούς μας καί τούς ταχεῖς ρυθμούς των, δέν ἔχουμε ἀκόμη συνειδητοποιήσει.

Ὁ θρίαμβος αὐτός σημειώθηκε στίς χῶρες ὅπου γιά πολλές δεκαετίες τό πονηρό ὀνομάζονταν καλό καί τό καλό πονηρό, τό σκοτάδι θεωρήθηκε ὡς φῶς καί τό φῶς σκοτάδι, τό πικρό παρουσιάσθηκε ὡς γλυκύ καί τό γλυκύ πικρό[1], τό ψεῦδος χαρακτηρίσθηκε ὡς ἀλήθεια καί ἡ ἀλήθεια ψεῦδος, κατά τόν μεγαλοφωνότατον τῶν Προφητῶν Ἡσαΐαν. Ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀθεΐα ἔγινε νόμος καί ἡ θεοπαράδοτη χριστιανική πίστις λογίσθηκε ἀνοησία καί παρανομία, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία σύρθηκε ὑβριζομένη στά δικαστικά ἕδρανα, ὡδηγήθηκε ταπεινωμένη στήν ἐξορία καί καρφώθηκε καθημαγμένη στόν πιό φρικτό καί ἐπώδυνο σταυρό, πού γνώρισε στή δισχιλιετῆ ἱστορική διαδρομή της. Οἱ διωγμοί τῆς πίστεως στά ὁλοκληρωτικά καθεστῶτα τοῦ βορρᾶ ἦταν οἱ πιό μεγάλοι σέ ἔντασι καί διάρκεια, καί οἱ διῶκτες φάνηκαν σκληροί καί ἀπηνεῖς ἀπέναντι στούς πιστούς μέ τά φοβερά βασανιστήρια καί τούς τρόπους ἐξοντώσεως, πού

1 *Ἡσ. 5, 20.*

ἐπινόησαν, ὅσο ποτέ ἄλλοτε.

Στά κράτη τοῦ ἀθέου μαρξισμοῦ ὁ διωγμός ἦταν ὁλοκληρωτικός, συνεχής καί ἀνελέητος. Μᾶς εἶναι γνωστά τά καταθλιπτικά ἐκεῖνα γεγονότα, ἀνώτερα κάθε περιγραφῆς, ἀλλά καί δέν ἔχω χρόνο νά ἐπεκταθῶ στίς ζοφερές καί ἀνάλγητες ἐκεῖνες ἐποχές. Ὅμως, στό τέλος τοῦ 20οῦ αἰῶνα τό φανταχτερό ἐκεῖνο οἰκοδόμημα τῶν ἀθεϊστικῶν καθεστώτων τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης κατέρρευσε σάν χάρτινος πύργος καί οἱ διῶκτες τῆς Ὀρθοδοξίας ὑποχώρησαν κατά κράτος «μηδενός διώκοντος»[2].

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κατά τήν ὁμολογία σεβαστοῦ πνευματικοῦ πατρός, «ἔβγαινε καί πάλι ἀπό τίς κατακόμβες στολισμένη «ὡς πορφύραν καί βύσσον» τά αἵματα τῶν μαρτύρων της, ἀκμαία, θριαμβεύτρια, λαμπρότερη ἀπό τόν ἥλιο, ὡραιότερη ἀπό τή σελήνη, δυνατή ὅσο ποτέ. Τή δύσι τῆς 2ας χιλιετίας φώτιζαν μέ τό ἱλαρό φῶς τους τά φωτοστέφανα ἑκατομμυρίων συγχρόνων μαρτύρων τῆς πίστεως, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη ἄλλη μιά φορά «ἡ νίκη ἡ νικήσασα τόν κόσμον» (Α' Ἰωάν. ε' 4)[3].

Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἀντιμετώπισε τόσον ἐπιτυχῶς καί νικηφόρως, κατά τόν δύσαντα αἰῶνα, τούς ἐξωτερικούς της ἐχθρούς, ἐν τούτοις ἡ ἐκ τῶν ἔσω πολεμική στόν αἰῶνα πού πέρασε καί σ' αὐτόν πού ζοῦμε πῆρε καί παίρνει ἕναν πιό δραματικό καί ἀπειλητικό χαρακτῆρα. «Ἡ αἵρεσις, παρατηρεῖ ὁ ἴδιος σεβαστός πνευματικός πατήρ, ὡς ἐσωτερικός κίνδυνος, δέν παρουσιάσθηκε αὐτή τή φορά μέ τό ἀληθινό της πρόσωπο. Ὁ κίνδυνος προεκλήθη ἀπό τό πνεῦμα τοῦ συγκρητισμοῦ, πού ἄρχισε σταδιακά νά διεισδύη μέσα στά σπλάχνα τῆς Ὀρθοδοξίας. Καί, δυστυχῶς, αὐτό τό πνεῦμα τό ὑπηρέτησε, παρά τίς ἐνδεχομένως καλές στήν ἀρχή προθέσεις της, καί ἡ λεγόμενη Οἰκουμενική Κίνησι, πού ἀναπτύχθηκε στόν 20ό αἰῶνα καί ζητοῦσε νά βοηθήση στήν πραγματοποίησι τοῦ ἱερωτάτου σκοποῦ τῆς ἐπανενώσεως ὅλων τῶν Χριστιανῶν ... Ὅμως ὁ Οἰκουμενισμός, ὁ ὁποῖος ἀνεπτύχθη γιά νά ὑπηρετήση μέ διάφορες μεθόδους αὐτή τήν προοπτική, ἀπεδείχθη τελικῶς «ὁ σύγχρονος μέγας πειρασμός τῆς Ὀρθοδοξίας»[4]. Τό πνεῦμα ἑνός πα-

> Ἡ Ὀρθοδοξία σήμερα, πού βάλλεται ἔσωθεν γιά νά καταρριφθῆ τό θεόκτιστο τεῖχος τῆς Ὀρθοδόξου Ἁγιοπατερικῆς Παραδόσεώς της, νά μετατοπισθοῦν ἤ καί νά ἀφανισθοῦν τελικά «τά αἰώνια ὅρια ἃ οἱ Πατέρες ἔθεντο» μέ τά Θεοφώτιστα Δόγματα καί τούς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας καί τοιουτοτρόπως νά ἐξισωθῇ ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία μέ τίς ἑτερόδοξες ὁμολογίες, τίς αἱρέσεις καί ἀκόμη μέ τίς διάφορες θρησκεῖες, καλεῖται καί πάλι νά δείξη τήν ἀληθινή της Χριστιανική ταυτότητα, καί νά ὑπερασπισθῆ τήν ἀκεραιότητα τοῦ δόγματος καί τῆς δογματικῆς της διδασκαλίας.

2. *Παρ. 28,1.*

3 Ἀρχιμ. Ἀστερίου Σ. Χατζηνικολάου, Ἡ Ὀρθοδοξία στή θύελλα τοῦ συγχρόνου συγκρητισμοῦ, σελ. 11-12, Ἀθῆναι, Μάρτιος 2002.

4 Πρβλ. Κων. Μουρατίδου, Οἰκουμενική Κίνησις - Ὁ

γκοσμίου θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ κυριάρχησε στίς σχετικές ἐνέργειες»[5].

Ἡ Ὀρθοδοξία σήμερα, πού βάλλεται ἔσωθεν γιά νά καταρριφθῆ τό θεόκτιστο τεῖχος τῆς Ὀρθοδόξου Ἀγιοπατερικῆς Παραδόσεώς της, νά μετατοπισθοῦν ἤ καί νά ἀφανισθοῦν τελικά «τά αἰώνια ὅρια ἅ οἱ Πατέρες ἔθεντο» μέ τά Θεοφώτιστα Δόγματα καί τούς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας καί τοιουτοτρόπως νά ἐξισωθῆ ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία μέ τίς ἑτερόδοξες ὁμολογίες, τίς αἱρέσεις καί ἀκόμη μέ τίς διάφορες θρησκεῖες, καλεῖται καί πάλι νά δείξη τήν ἀληθινή της Χριστιανική ταυτότητα, καί νά ὑπερασπισθῆ τήν ἀκεραιότητα τοῦ δόγματος καί τῆς δογματικῆς της διδασκαλίας. Προκαλεῖται γιά νά διακηρύξη τήν σταθερή καί ἀσάλευτη πίστι καί πεποίθησί της ὅτι εἶναι καί παραμένει ἡ ἀληθής, ὀργανική καί ἀδιάσπαστη συνέχεια τῆς ἀρχαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ Ἐκκλησία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Μαρτύρων καί τῶν Θεοφόρων Πατέρων, ἡ μόνη καί ἄσπιλος Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, μέσα στήν ὁποία ὁ πιστός πραγματοποιεῖ τόν ὕψιστο σκοπό τῆς ζωῆς του, τή σωτηρία καί τή θέωσι.

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία προκαλεῖται γιά νά διακηρύξη τήν σταθερή καί ἀσάλευτη πίστι καί πεποίθησί της ὅτι εἶναι καί παραμένει ἡ ἀληθής, ὀργανική καί ἀδιάσπαστη συνέχεια τῆς ἀρχαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ Ἐκκλησία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Μαρτύρων καί τῶν Θεοφόρων Πατέρων, ἡ μόνη καί ἄσπιλος Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, μέσα στήν ὁποία ὁ πιστός πραγματοποιεῖ τόν ὕψιστο σκοπό τῆς ζωῆς του, τή σωτηρία καί τή θέωσι.

Εἶναι, λοιπόν, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ὄχι μόνο ἡ νικήτρια καί θριαμβεύτρια κατά τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν της, ἀλλά καί ἡ διαρκῶς μαχομένη καί ἀντιπαλαίουσα μέσα στά κύματα ἑνός ὕπουλου ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ, τοῦ συγχρόνου θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ καί τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς ἄλλος ὁδοστρωτήρας ἀποβλέπει στήν ἐξίσωσι καί ἰσοπέδωσι τῶν πάντων μέσα στόν θρησκευτικό χῶρο καί στοχεύει στήν ἐπιβολή ἑνός δογματικοῦ καί θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ καί στή δημιουργία ἑνός εἴδους πανθρησκείας[6]. Τό ἱερό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας μας κλυδωνίζεται καί πάλι. Ἡ θάλασσα μαίνεται γύρω του. Τά κύματα ἐπαφρίζοντα ὑψώνονται ἀπειλητικά. Ὅμως, εἴμαστε ἀπόλυτα βέβαιοι ὅτι ὅσες θύελλες κι' ἄν ξεσπάσουν, ὅσοι πόλεμοι καί διωγμοί καί ἄν κηρυχθοῦν, ὅσα κύματα καί ἄν σηκωθοῦν, «τοῦ Ἰησοῦ τό πλοῖον καταποντίσαι οὐκ ἰσχύει»[7] καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας μας, «ναυάγιον οὐχ ὑπομένει»[8].

Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Μέ αὐτήν τήν ἐπισήμανσι καί αὐτά τά δεδομένα, τά εὐχάριστα καί τά δυσάρεστα, τά θεάρεστα καί τά λυπηρά καί ἀνησυχητικά, τό Διοικητικό Συμβούλιο

σύγχρονος μέγας πειρασμός τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐκδ. «Ὀρθοδόξου Τύπου», Ἀθῆναι 1973.

5 Ἀρχιμ. Ἀστερίου Σ. Χατζηνικολάου, μνημ. ἔργον, σελ.12-13.

6 Πρβλ. Ἀρχιμ.Σπυρίδωνος Μπιλέλη, Ἡ οἰκουμενική ἀποστολή τῆς Ὀρθοδοξίας, Ἀθῆναι 1970, σελ. 10-11.

7 Ἰω. Χρυσοστόμου, Ὁμιλία πρό τῆς ἐξορίας, P.G.52,427.

8 Ἰω. Χρυσοστόμου, Ὅτε τῆς Ἐκκλησίας ἔξω εὑρεθείς Εὐτρόπιος... P.G.52,398.

καί τά μέλη τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ἀπεφάσισαν, ἔπειτα καί ἀπό τήν δική μου ὡς Πνευματικοῦ συγκατάθεσι καί παρότρυνσι, νά ὀργανώσουν τήν Θεολογική αὐτή Ἡμερίδα μέ γενικό θέμα :

«ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ - ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ - ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»

καί μέ 4 ἐπί μέρους θέματα, τά ὁποῖα εἴδατε στίς προσκλήσεις καί τό πρόγραμμα τῆς Ἡμερίδος.

Πιστεύουμε ὅτι σέ καιρούς δυσχείμερους πνευματικά, σέ χρόνους συγχύσεως, πλάνης καί ἀμφισβητήσεως, «ἐν ἡμέραις πονηραῖς, ἐν αἷς ἡ τῶν πολλῶν ἀγάπη ἐψύγη, ὡς ἔφη ὁ Σωτήρ»[9], ὁ Πανελλήνιος Ἱεραποστολικός Ὅμιλος μέ τά ἐπαρχιακά παραρτήματά του ἐκτίει χρέος ἱερό καί ἐπιτακτικό, ἐπιβεβλημένο καί ἐμπνευσμένο ἀπό τίς εὐχές καί τίς ὑποθῆκες τοῦ ἀειμνήστου Ἱδρυτοῦ του, τοῦ ἀσυμβίβαστου καί καρτερόψυχου ἀγωνιστοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀοιδίμου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κυροῦ Κωνσταντίνου, νά φυλάσση ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τήν Ἁγίαν Ὀρθόδοξον Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, νά τήν προασπίζεται καί νά τήν προβάλλη μέ τέτοιες καί παρόμοιες ἐκδηλώσεις, μέ γνήσιο ταπεινό καί ἐκκλησιαστικό φρόνημα καί οὐδέποτε μέ κάποια φαρισαϊκή ὑπεροψία.

> Εἶναι, λοιπόν, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ὄχι μόνο ἡ νικήτρια καί θριαμβεύτρια κατά τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν της, ἀλλά καί ἡ διαρκῶς μαχομένη καί ἀντιπαλαίουσα μέσα στά κύματα ἑνός ὕπουλου ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ, τοῦ συγχρόνου θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ καί τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς ἄλλος ὁδοστρωτήρας ἀποβλέπει στήν ἐξίσωσι καί ἰσοπέδωσι τῶν πάντων μέσα στόν θρησκευτικό χῶρο καί στοχεύει στήν ἐπιβολή ἑνός δογματικοῦ καί θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ καί στή δημιουργία ἑνός εἴδους πανθρησκείας.

Λυπούμεθα εἰλικρινά, ὅταν παραθεωροῦνται καί παραβιάζονται οἱ Θεῖοι καί Ἱεροί Κανόνες, πού εἶναι αἰωνίου κύρους καί παντοτινῆς-οἰκουμενικῆς ἰσχύος, διότι, ἀφ᾽ ἑνός μέν τίποτε τό θετικό, οὐσιαστικό καί λυσιτελές δέν ἐπιτυγχάνεται μέ τόν τρόπο αὐτό -μόνο σκανδαλισμός τοῦ Χριστεπωνύμου Ὀρθοδόξου Πληρώματος παράγεται- καί ἀφ᾽ ἑτέρου, κατά τόν λόγον τοῦ ἀειμνήστου καί κεχαριτωμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, ἁγίου καί διακεκριμένου Κληρικοῦ καί ἀρίστου Κανονολόγου, οἱ Ἱεροί Κανόνες, παραβιαζόμενοι καί ἐκτοπιζόμενοι, ἐκδικοῦνται ... Μᾶς λυπεῖ ἰδιαίτερα ὁ συγχρωτισμός, ἡ ἐκκλησιαστική κοινωνία καί συμπροσευ-

9 Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως, Ἀσματική Ἀκολουθία μηνός Νοεμβρίου.

χή καί ἡ προσφώνησις ὡς κανονικῶν Ἐπισκόπων καί «θρόνων Ἀποστολικῶν διαδόχων» ἀκοινωνήτων ἐκκλησιαστικῶς καί αἱρετικῶν προσώπων, ὅταν μάλιστα αὐτά ἔχουν τήν ποντιφικήν καί τήν τοῦ ἀρχηγοῦ Κράτους ἰδιότητα. Οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν τοῖς Ἐπισκόποις ἀποκαλεῖν τούς αἱρετικούς ἀξίους ἤ καί ἔχοντας Ἀποστολικήν διαδοχήν. Αὐτό τό θεοφιλές ἔργο τῆς περιθριγκώσεως τῶν ἱερῶν τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεώς μας Δογμάτων καί τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων, ὡς καί τῆς καθόλου Ὀρθοδόξου Παραδόσεώς μας πρωτεύει καί προέχει καί ἔπονται οἱ πρός ὅλον τόν κόσμον καί τίς χῶρες τῆς Ἱεραποστολῆς προσπάθειες προωθήσεως τῆς ὁμολογουμένως πολλαπλῆς καί ἀξιοθαύμαστης βοήθειας (χρηματικῆς, φαρμακευτικῆς, ἀποστολῆς ρουχισμοῦ, ἱερατικῶν ἀμφίων, ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν καί βιβλίων, εἰδῶν τροφίμων καί λοιπῶν ἄλλων) τοῦ Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ὁμίλου μετά τῶν ἐπαρχιακῶν παραρτημάτων του.

Θά μοῦ ἐπιτρέψετε πρίν κατέλθω ἀπό τό βῆμα νά συγχαρῶ καί νά εὐχαριστήσω θερμά τούς ἐλλογιμωτάτους κκ.εἰσηγητάς τῆς ἀποψινῆς Ἡμερίδος, τόν πολυαγαπητόν Ἀδελφόν μου καί ἐπί 25ετίαν συνιεροκήρυκα εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Ὕδρας Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην π.Νικόδημον Ἀεράκην, τούς κκ.Καθηγητάς τῶν Πανεπιστημίων: Κωνσταντῖνον Νιάρχον, Δημήτριον Τσελεγγίδην καί Ἀπόστολον Νικολαΐδην, τόν συντονιστήν τῆς Ἡμερίδος Ὁμότιμον Καθηγητήν κ.Ἐμμανουήλ Μικρογιαννάκην, τόν Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς κ.Σεραφείμ διά τήν παρουσίαν καί τήν διάθεσιν τοῦ διακεκριμένου Ρ/Σ τῆς Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας γιά τήν μετάδοσιν τῆς Ἡμερίδος, τούς Ἁγίους Πατέρας καί Ἀδελφούς, τόν Φιλολογικόν Σύλλογον «Παρνασσός» διά τήν παραχώρησιν τῆς αἰθούσης καί πάντας ὑμᾶς τούς ἀγαπητούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι τιμᾶτε μέ τήν παρουσία σας τό θεολογικό μας αὐτό συμπόσιο. Καλή ἀκρόασι, εὐλογημένο τό Ἱερό Τριῴδιο καί καλή Τεσσαρακοστή.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ: Ο ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΘΡΗΣΚΕΙΑΚΟΥ ΣΥΓΚΡΗΤΙΣΜΟΥ.

Η ΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΕΡΗ ΑΙΡΕΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

Ὁ Οἰκουμενισμός - ἱστορικά καί θεσμικά - ἐμφανίζεται στίς ἀρχές τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα, στό πλαίσιο τοῦ Προτεσταντισμοῦ. Παράλληλα, ὅμως, πρός τόν Προτεσταντικό Οἰκουμενισμό, ἐμφανίζεται καί ὁ Παπικός Οἰκουμενισμός, μέ ἀφετηρία του τήν Β΄ Σύνοδο τοῦ Βατικανοῦ (1962-1965). Κοινός τόπος καί τῶν δύο αὐτῶν Οἰκουμενισμῶν εἶναι ἡ οὐσιαστική ἀμφισβήτιση τῆς Ὀρθοδοξίας, ὡς τῆς «Μίας, ἁγίας, καθολικῆς καί ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας». Ἔτσι, ὁ Οἰκουμενισμός συνιστᾶ τήν μεγαλύτερη ἐκκλησιολογική αἵρεση ὅλων τῶν

αἰώνων τῆς παρουσίας τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο. Συγχρόνως, συνιστᾶ καί προωθεῖ τόν Διαχριστιανικό Συγκρητισμό, κατά τόν πιό ἀποτελεσματικό τρόπο. Τό

τελευταῖο, αὐτό, πραγματοποιεῖται μέ τήν ἐκούσια ἔνταξη καί ἐνεργό συμμετοχή στό λεγόμενο Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.), ἀλλά καί μέ τόν προβληματικά συνεχιζόμενο Θεολογικό Διάλογο Ὀρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν.

Οἱ Θεολογικοί Διάλογοι, οἱ ὁποῖοι ἐγκαινιάστηκαν κατά τόν εἰκοστό αἰῶνα μέ τούς Ρωμαιοκαθολικούς, τούς Προτεστάντες, τούς Ἀγγλικανούς καί τούς Ἀντιχαλκηδόνιους δέν εὐδοκίμησαν, ἀλλά, μᾶλλον, ἔβλαψαν τούς Ὀρθοδόξους. Καί τοῦτο, γιατί ὁδήγησαν σέ ἕναν ἀνεπίτρεπτο, θεολογικό, δογματικό μινιμαλισμό καί σέ ἕνα Διαχριστιανικό Συγκρητισμό. Εἶναι, πλέον, ἐξώφθαλμη ἡ ἄμβλυνση τῆς δογματικῆς συνειδήσεως τῶν ὑψηλόβαθμων Ὀρθοδόξων Κληρικῶν, ἀλλά καί τῶν λαϊκῶν καθηγητῶν τῆς ἀκαδημαϊκῆς θεολογίας. Γιατί, πῶς, ἀλλιῶς, μπορεῖ νά ἑρμηνευθεῖ τό γεγονός, ὅτι οἱ συμμετέχοντες στούς Θεολογικούς Διαλόγους ἀρχιερεῖς καί ἀκαδημαϊκοί θεολόγοι συνυπογράφουν Κοινά Κείμενα, μέ τά ὁποῖα ἀθετοῦνται ἤ παραποιοῦνται δόγματα πίστεως τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ, ταυτόχρονα, οἱ αἱρετικοί ἐμφανίζονται ὡς Ὀρθόδοξοι;

Παράλληλα, οἱ Θεολογικοί Διάλογοι μέ τούς μονοθεϊστές - Ἰουδαίους καί Μουσουλμάνους - ἀλλά καί μέ ἄλλους ἑτεροθρήσκους, ἀποβλέποντας σέ μία μορφή διαθρησκειακῆς ἑνότητας, ἐκβάλλουν, τελικά, σέ ἕναν Διαθρησκειακό Συγκρητισμό. Ὁ κοινός τόπος στόν Διαθρησκειακό Συγκρητισμό εἶναι, ὅτι ὅλες οἱ θρησκεῖες ἀποτελοῦν ὁδούς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ διαθρησκειακές συναντήσεις, στίς ὁποῖες συμμετέχουν, ἐνεργῶς, καί Ὀρθόδοξοι ἀρχιερεῖς, ὅταν συνδυάζονται μέ διαθρησκειακές συμπροσευχές, ὄχι μόνον ἀμβλύνουν τό Ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικό φρόνημα τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καί ὁδηγοῦν σέ ἀνεπίτρεπτο συγκρητισμό, ἀλλά συνιστοῦν καί ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ, ὡς τῆς μόνης ὑποστατικῆς Ὁδοῦ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Ταυτόχρονα, ἀποτελοῦν καί βάναυση προσβολή τῶν ἁγίων μαρτύρων καί ὁμολογητῶν τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι καί αὐτό, σαφῶς, σημεῖο τῶν ἐσχάτων καιρῶν!

Γι' αὐτό, «στῶμεν καλῶς», «στῶμεν μετά φόβου» Θεοῦ!

Δημήτριος Τσελεγγίδης
Καθηγητής Δογματικής Θεολογίας Α.Π.Θ.

Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

1. Η οικουμενικότητα ἡ καθολικότητα αποτελεί απαραίτητο συστατικό στοιχείο του ορισμού, της φύσης και της αποστολής της Εκκλησίας.
2. Η καθολικότητα κατανοείται όχι μόνο γεωγραφικά, με την έννοια ότι προσκαλεί για ενσωμάτωση (εκκλησιαστικοποίηση) όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις, αλλά και με την έννοια της καθολικότητας της σωτήριας αλήθειας, που η ίδια διατυπώνει αλάθητα, της

καθολικότητας του προσφερόμενου χριστιανικού ήθους, αλλά και της καθολικότητας της προσφερόμενης σωτηρίας.

3. Η καθολικότητα της αλήθειας «αναγκάζει» την Εκκλησία να ανοίγεται στα έθνη μέσω της ιεραποστολής σεβόμενη τους κατά τόπους πολιτισμούς και τις εθνικές ιδεολογίες, αποφεύγοντας εθνοφυλετικές και άλλες μεριστικές συνταυτίσεις.
4. Η καθολικότητα της Εκκλησίας δεν χάνεται από την ύπαρξη αιρέσεων, σχισμάτων ή αποσχίσεων, μια και διατηρείται ακέραιη μόνο εκεί που ο εκκλησιαστικός βίος παραμένει ορθόδοξος, ωστόσο απαιτεί την ενότητα των χριστιανών που κινδυνεύει από φιλαρχικές και φιλόδοξες συμπεριφορές. Επιβάλλει επίσης την ανάγκη του διαχριστιανικού διαλόγου με γνώμονα την αλήθεια και στο όνομα του τριαδικού Θεού και όχι άλλων σκοπιμοτήτων.

Ἀπόστολος Νικολαΐδης
Καθηγητής Κοινωνιολογίας Θρησκείας τοῦ Ε.Κ.Π.Α.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΝ ΠΛΑΝΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

- Ὁ Χριστὸς εἶναι εἷς καὶ μοναδικός, δι' ὅ καὶ ἡ Ἐκκλησία Του εἶναι μία καί μοναδική. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Εἶναι Οἰκουμενική, ὄχι ὅμως οἰκουμενιστική. Οἱ αἱρετικοί δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ δὲν εἶναι Ἐκκλησία.
- Οἱ παπικοὶ ὑπὸ τὸν μανδύαν τοῦ διαλόγου, καὶ ὑπὸ τὴν διακήρυξιν τῆς ἑνώσεως κρύπτουν τὴν σταθερὰν ἐωσφορικὴν των πρόθεσιν καὶ θέσιν τῆς ὑποταγῆς τῶν πάντων εἰς τὸν «ἀλάθητον» Πάπαν.
- Ὁ προτεσταντικὸς Οἰκουμενισμὸς ἀρνεῖται τὴν αυθεντίαν καὶ τὸ ἀλάθητον τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τῆς θεωρίας τῶν κλάδων ἀποδέχεται τὴν πανσπερμίαν τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν πλανῶν, τοποθετούμενος οὕτως ἐκτός τοῦ ἑνὸς καὶ μοναδικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Του.
- Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι παναίρεσις καὶ ἀπαίσιος θρησκευτικὸς συγκρητισμός.
- Οἱ Οἰκουμενισταὶ «ὀρθόδοξοι» οὐσιαστικῶς ἔχουν ἀρνηθῆ τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ ἀφ' ἑνός μὲν ὁδηγοῦν ἑαυτούς εἰς τὴν πλάνην, ἀφ' ἑτέρου δὲ δυνατὸν νὰ προκαλέσουν προβλήματα εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν.

- Ὁ ὀρθόδοξος κληρικὸς καὶ λαϊκὸς πιστεύει, διακηρύττει, καὶ ὁμολογεῖ ὅτι ἀρνεῖται πάντα διάλογον ἀγάπης, ὅταν δὲν εἶναι καρπὸς τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου καὶ πάντοτε προσβλέπει κατὰ τὸν θεολογικὸν διάλογον εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας, τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ διαφυλάττει ἀπαραχάρακτον ἀνὰ τούς αἰῶνας. Ἐπίσης ἀρνεῖται πᾶσαν μορφὴν οἰκουμενισμοῦ. Ὁ πόθος τῆς ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων εἶναι τὸ οὐσιαστικὸν κίνητρον τῆς πορείας τῆς Ὀρθοδοξίας πρὸς τὸν κόσμον τῆς πλάνης. Αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ἡ θέσις τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν μέσῳ τῶν ἐν πλάνῃ χριστιανικῶν ὁμολογιῶν.

Ἀρχιμ. Νικοδήμου Ἀεράκη
Ἱεροκήρυκος

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ

Τι να πει κανείς για το χρόνο και την Ιεραποστολή; Ιεραποστολή είναι όλος ο χρόνος μας. Δε γίνεται να πεις πως Ιεραποστολή είναι μια συγκεκριμένη μέρα, μια συγκεκριμένη ώρα του χρόνου! Ή κάνεις Ιεραποστολή ή δεν κάνεις. Είναι μια διαρκής μαρτυρία, συνεχώς στέλνουμε μηνύματα Χριστού. Δίνουμε Φως κι όποιος θέλει παίρνει. Καθημερινά σε όλη μας τη ζωή, Ιεραποστολή είναι αυτό που εκφράζουμε με λόγο, έργα και κινήσεις.

Ιεραποστολή και χρόνος κυλούν μαζί...στην καθημερινότητά μας και στους αιώνες. Έχουμε πάρει την εντολή από τον ίδιο το Χριστό να «μαθητεύσουμε πάντα τα έθνη». Οι πρώτοι ιεραπόστολοι ήταν οι μαθητές του Κυρίου, αυτοί ξεκίνησαν με φλόγα και με τη Θεία Χάρη να διδάξουν σε όλα τα έθνη την Αλήθεια. Και δημιούργησαν την Εκκλησία. Είναι το έργο των Αποστόλων που συνεχίζεται μέχρι σήμερα και διαρκώς μεγαλώνει. Η πίστη μας έφτασε σε μας μέσω της Ιεραποστολής, οι Απόστολοι, οι Μάρτυρες, οι Άγιοι, οι Πατέρες της Εκκλησίας αλλά και οι απανταχού χριστιανοί μεταδίδουν το μήνυμα της Αλήθειας και της Ζωής. Αυτό το μήνυμα μεταλαμπαδεύουν και θα μεταλαμπαδεύουν οι χριστιανοί στην αιωνιότητα.

Ιεραποστολή δεχτήκαμε κι εμείς από ανθρώπους που με τη βιοτή τους, τις διδαχές τους και την αγάπη τους μας μετέδωσαν τον αληθινό Χριστιανισμό και την Ορθοδοξία. Είμαστε τυχεροί που μας δόθηκαν τέτοιες ευκαιρίες . Οφείλουμε όμως στο χρόνο που μας μένει να το ανταποδώσουμε και να το διαδώσουμε με κάθε τρόπο και χωρίς φόβο και αμφιβολία. Κι αν εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι παραπάνω αρκεί να βιώνουμε στην ψυχή μας διαρκώς τον Θεό. Γιατί Ιεραποστολή είναι να έχεις κάτι εσύ που σε χορταίνει, σε ευχαριστεί και να έρχεται κάποιος πεινασμένος και χλωμός να σε βλέπει πόσο ευχαριστημένος είσαι και να του λες «Έλα, πάρε κι εσύ και ζήσε το ακόμη καλύτερα!». Μακάρι κάθε λεπτό του χρόνου μας να το βιώνουμε έτσι ώστε να γίνεται Ιεραποστολή.

Ιωάννα Φουσέκη
Μεταπτυχιακή φοιτήτρια
Παιδαγωγικού Τμήμ. Δημοτικής
Εκπαίδευσης Αθηνών

Ευλαβεστάτη εν Χριστώ αδελφή κ. Μαρία Σταυριανού, Ταμία του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ο Χριστός εν τω μέσω ημών!

Σας ευχαριστώ με πολύ ευγνωμοσύνη για τη σημαντική προσφοράν σας διά το Ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας μας. Να μεταφέρετε σας παρακαλώ τις ευχαριστίες μου πρός την Πρόεδρο και τα Μέλη του Δ. Συμβουλίου σας, ως επίσης και στους ευσεβείς χριστιανούς, φίλους της Ορθόδοξης Ιεραποστολής. Λόγω της μεγάλης ανεργίας, που αγγίζει στη Ζιμπάμπουε το 93% τοις εκατό, ο κόσμος υποφέρει. Για πολλές εβδομάδες δεν έχουμε ούτε ρεύμα, ούτε νερό,αλλά ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είναι μαζί μας, για να συνεχίσουμε προσευχόμενοι με υπομονή την Ιεραποστολική μας διακονία με την πατρική και πνευματική καθοδήγηση του Μακαριωτάτου Πατριάρχου μας κ. Θεοδώρου.

Η προσφορά σας είναι πολύ σημαντική γιατί μπορέσαμε και βοηθήσαμε τις χριστουγεννιάτικες ημέρες τους ιθαγενείς κληρικούς μας και τις οικογένειες τους. Ο Θεός να σας έχει καλά και να σας δίνει όλα τα αγαθά.

Τέλη Μαρτίου, Θεού θέλοντος, θα περάσω από την Αθήνα και θα είναι ευλογία Θεού να σας συναντήσω από κοντά, να σας ευχαριστήσω, να σας δώσω την απόδειξη και να σας ενημερώσω περισσότερο για το Ιεραποστολικό μας έργο στην Ζιμπάμπουε.

Η προσφορά σας μας συγκινεί ιδιαίτερα, γιατί παρ΄ όλα τα οικονομικά προβλήματα που υπάρχουν στην Ελληνική Κοινωνία, η αγάπη σας συνεχίζει να φθάνει πλουσιοπάροχα και στην μακρινή Αφρικανική Ήπειρο. Ο Θεός να μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε την οικονομική κρίση και να προχωρήσει ξανά η χώρα μας στην ευημερία για να μπορεί να στηρίζει και τους εμπερίστατους αδελφούς μας.

Μετ΄ευχών και ασπασμών αγάπης
+Ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε και Αγκόλας Σεραφείμ

Προς: Το Διοικητικό Συμβούλιο και τα μέλη του Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής, Κυψέλη, Αθήνα.

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και αδελφές,

αισθάνομαι μεγάλη ανάγκη να επικοινωνώ μαζί σας για να σας νιώθω δίπλα μου παρά την οικονομική δεινότητα που βιώνει η χώρα μας και ο καθένας από σας.

Πραγματικά ο πανάγαθος Θεός μας ευλόγησε με διάφορους τρόπους τα δεκαπέντε χρόνια που βρίσκομαι στην ιεραποστολή και σας είχα πάντα δίπλα μου. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω θερμά και εύχομαι καθημερινά ο Χριστός να σας ευλογεί.

Τα χίλια ευρώ (1.000) που είχατε την καλοσύνη να μου δώσετε παρά την κατάσταση που ανέφερα πιο πάνω αποκτά πολλαπλάσια αξία και είμαι πολύ ευγνώμων.

π. Ιωάννης Κιμπούκας
ΜΠΟΜΠΟ-ΟΥΓΚΑΝΤΑ

ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

...προσφέρει φαγητό σε 500 περίπου άστεγους Κολομβιανούς κάθε εβδομάδα.

...συντηρεί γηροκομείο στην πόλη Κούκουτα της Κολομβίας

Η νεοφώτιστη μικρούλα κολομβιανή κρατά όλο χαρά την εικόνα της Παναγίας μας

Ο Σεβ.Μητροπολίτης Μεξικού κ. κ.Αθηναγόρας τελεί βαπτίσεις στην Κούβα, έπειτα από ανάλογη προετοιμασία των ποθούντων να προσέλθουν στην Ορθοδοξία

Το εικονιζόμενο κτήριο δωρίστηκε πρόσφατα στην Ι. Μητρόπολη Μεξικού από την κυβέρνηση της Κούβας για να καλύψει ανάγκες του ιεραποστολικού έργου (εγκατάσταση σχολείου, πρεσβυτέριο, γραφεία κλπ)

Το βαπτιστήριο του Ι. Ναού του Αγ.Νικολάου στην Αβάνα όπου αναγεννά χιλιάδες πιστούς

Το φωτογραφικό υλικό εστάλη στον Όμιλό μας

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΞΙΚΟΥ

ΑΪΤΗ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΦΤΩΧΕΣ ΧΩΡΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΙΣΩΣ Η ΠΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΞΙΚΟΥ

Το Σχολείο για άπορα παιδιά της Ορθόδοξης Ιεραποστολής στην Αϊτή πριν χτυπηθεί από τον καταστροφικό σεισμό του 2010

Υπαίθρια Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στην Αϊτή ...

... με συμμετοχή πλήθος πιστών

ΣΤΗΝ ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ ΟΠΟΥ Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΕΧΘΗΚΕ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 500.000 ΠΙΣΤΟΥΣ .

Ορθόδοξος Ναός με εκατοντάδες πιστούς

Χιλιάδες πιστοί υποδέχονται τον Μητροπολίτη τους κ. κ. Αθηναγόρα ο οποίος θα τους απευθύνει λόγια πατρικά και θα τους ενισχύσει στην πίστη τους

Νέοι, οι οποίοι προσέρχονται στην Ορθόδοξη Εκκλησία

από τον Μητροπολίτη Μεξικού κ.κ.Αθηναγόρα

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΕΞΙΚΟΥ κ.κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Ο Μητροπολίτης κ.κ.Αθηναγόρας με παιδιά της Αϊτής

Παραθέτουμε κατωτέρω τη συνέντευξη, που παρεχώρησε στον Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ο ακαταπόνητος φλογερός ιεραπόστολος Μητροπολίτης Μεξικού, Κεντρικής Αμερικής, νησιών της Καραϊβικής και χωρών της Νοτίου Αμερικής κ.κ. Αθηναγόρας

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιές χώρες περιλαμβάνει ή Μητρόπολή σας και πώς ξεκίνησε ή Ορθοδοξία στις χώρες αυτές; Επίσης ποιά η κατάσταση της Ορθοδοξίας στις περιοχές της δικαιοδοσίας σας όταν αναλάβατε τα καθήκοντά σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η Ιερά Μητρόπολις Μεξικού, η οποία συμπεριλαμβάνει το Μεξικό, όλες τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής, τα κράτη νησιά της Καραϊβικής και δύο χώρες της Νοτίου Αμερικής, την Κολομβία και την Βενεζουέλα, ιδρύθηκε δι' αποφάσεως του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον Ιούλιο του 1996. Ως πρώτος Μητροπολίτης εξελέγην υπό του Οικ. Πατριαρχείου την 2αν Δεκεμβρίου του ιδίου έτους. Όταν ανέλαβα τα καθήκοντά μου, στον αχανή τούτο χώρο των είκοσι περίπου Κρατών, υπήρχαν μόνο τρεις ελληνόφωνες κοινότητες σε τρείς Χώρες: το Μεξικό, τον Παναμά και την Βενεζουέλα. Έτσι, αναλαμβάνοντας τα καθήκοντά μου, θεωρούσα πως ή ποιμαντική μου μέριμνα θα αναφέρεται στις τρεις ως άνω ελληνόφωνες παροικίες. **Η δεσπόζουσα θρησκεία στην Λατινική Αμερική, είναι η Ρωμαιοκαθολική. Λόγω όμως μίας σοβαρής κρίσεως ταυτότητος, πού υφίσταται κατά τα τελευταία έτη η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, δεκάδες χιλιάδες Λατινο-**

αμερικανοί εγκαταλείπουν την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία κάθε ημέρα, αναζητώντας άλλο πνευματικό κατάλυμα. Έτσι, χωρίς να το περιμένω, σχεδόν απ' την πρώτη ημέρα αναλήψεως των καθηκόντων μου στο Μεξικό, άτομα και ομάδες, από διάφορα Κράτη της περιοχής, άρχισαν να χτυπούν την πόρτα της Μητροπόλεως, αναζητώντας την Ορθοδοξία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γνωρίζουμε ότι στην Λατινική ήπειρο ζουν μερικά εκατομμύρια Ορθοδόξων Ελλήνων. Ποιά η ποιμαντική οργάνωση των Ορθοδόξων σ' αυτή;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η Αμερικανική ήπειρος είναι χωρισμένη σε τέσσερις αυτοτελείς Μητροπόλεις, υπαγόμενες η καθεμία στο Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως. Εξ' αυτών λόγω του μεταναστευτικού ρεύματος Ελλήνων τον παρελθόντα αιώνα, η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αμερικής, η Ιερά Μητρόπολη Καναδά και η Ιερά Μητρόπολη Νοτίου Αμερικής απαρτίζονται από εκατομμύρια Έλληνες μετανάστες, δευτέρας και τρίτης γενιάς, ώστε το έργον στις Χώρες αυτές, γίνεται μέσα στο πνεύμα και στη διατήρηση της Ελληνορθοδόξου παραδόσεως και ιδεών. Στην Ιερά Μητρόπολη Μεξικού, υπάρχουν δύο παράλληλες ποιμαντικές μέριμνες. Η μία στην διατήρηση των Ορθόδοξων και Ελληνικών ιδανικών, μεταξύ των ολιγάριθμων Ελλήνων, όχι άνω των πέντε χιλιάδων πιστών στο σύνολο (των τριών προαναφερθεισών Χωρών, Μεξικού, Παναμά και Βενεζουέλας), η δεύτερη, αναπτυσσόμενη μεταξύ των γηγενών οι οποίοι προσέρχονται στην Ορθοδοξία και οι οποίοι αριθμούν σήμερα άνω των 550.000 πιστών.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πληροφορούμεθα ότι πολλοί ετερόδοξοι (παπικοί-προτεστάντες) προσέρχονται στην Ορθοδοξία. Προηγείται κατήχηση πριν εισέρθουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Απαραίτητη προϋπόθεση είναι όλοι όσοι προσέρχονται στην Ορθοδοξία, να κατηχηθούν καταλλήλως στην πίστη για μία περίοδο έξι με οκτώ μηνών, πριν γίνουν δεκτοί, διά χρίσματος ή βαπτίσεως.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσους ιερείς έχει σήμερα ή Μητρόπολή σας; Υπάρχουν Ορθόδοξα μοναστήρια;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όταν πριν δεκαέξι χρόνια ανέλαβα τα καθήκοντά μου ως Μητροπολίτης της άρτι-συσταθείσης τότε Ιεράς Μητροπόλεως Μεξικού, υπήρχαν σε όλη την αχανή περιοχή των είκοσι χωρών, μόνον τρείς ιερείς, ένας Έλληνας της Αμερικής ο οποίος υπηρετούσε στο Μεξικό, και δύο ιερείς εξ Ελλάδος, υπηρετούντες τις δύο Ελληνόφωνες Κοινότητες των Χωρών Παναμά και Βενεζουέλας. Με την προσέλευση γηγενών από διάφορα Κράτη της περιοχής, κατάλαβα ότι όφειλα να ετοιμάσω καταλλήλους κληρικούς στην διακονία των νέων τούτων ιεραποστολικών Κέντρων. Έτσι, κατά τα δεκαέξι αυτά χρόνια, απέστειλα στην Ελλάδα άνω των τεσσαράκοντα νέων, για Θεολογική επιμόρφωση και κατάρτιση. Άλλους ενέγραψα στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, άλλους στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Θεσσαλονίκης, άλλους έστειλα στα διάφορα Μοναστήρια, ο καθένας σύμφωνα με την δυνατότητα και πορεία του στην

Ορθοδοξία. **Σήμερα, με πολύ χαρά σας πληροφορώ ότι ή Ιερά Μητρόπολις έχει 48 Ιερείς, (εκ των οποίων τρείς τυγχάνουν να είναι Έλληνες, οι δε λοιποί ιθαγενείς από διάφορες χώρες της περιοχής), οι περισσότεροι με κατάλληλη Θεολογική μόρφωση, και όλοι με Ορθόδοξο φρόνημα**. Ένας από τα άτομα πού έστειλα στην Ελλάδα, ήταν πρώην Ρωμαιοκαθολικός ιερεύς, ο οποίος απαρνήθηκε την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία και με παρεκάλεσε να τον αποστείλω στο Άγιον Όρος για να γίνει μοναχός. Μετά από πέντε έτη σε Μοναστήρι του Αγίου Όρους, επέστρεψε προ διετίας στο Μεξικό, και σήμερα τυγχάνει ηγούμενος της ιδρυθείσης προ διετίας πρώτης Ορθοδόξου Ιεράς Μονής στο Μεξικό, προς τιμή των Εισοδίων της Θεοτόκου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιές είναι οι ελλείψεις και τα προβλήματα στην άσκηση του ιεραποστολικού σας έργου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η Μητρόπολή μου καλύπτει περίπου είκοσι κράτη, με ιεραποστολική παρουσία και έργο σε οκτώ από αυτά. Εκτός από δύο ενορίες με απόσταση δι΄ αυτοκινήτου πέντε ωρών από την πόλη τού Μεξικού, οφείλω να ταξιδεύω αεροπορικώς σε όλα τα άλλα Κράτη όπου έχουμε ιεραποστολές, ταξίδια τριών έως και έξι ωρών απόσταση. Κατά τα τελευταία δεκαέξι χρόνια δεν έχω μείνει πάνω από δέκα μέρες στην ίδια πόλη, συμπεριλαμβανομένης και της έδρας μου στο Μεξικό.

Αντιλαμβάνεσθε δεν είναι εύκολο το έργο. **Μεταξύ των άλλων, συντηρούμε Σχολείο για άπορα παιδιά στην Αϊτή, Γηροκομείο στην Κολομβία, στην δε Γουατεμάλα, όπου δεχθήκαμε ομάδα περίπου 500.000 ατόμων, χρειαζόμαστε εκατοντάδες χιλιάδες κατηχητικά βοηθήματα. Επίσης μετά από το σεισμό στην Αϊτή, είμαστε τώρα υποχρεωμένοι να κτίσουμε σχολείο, κλινική και Ναό. Εν τω μεταξύ, δεν έχουμε έσοδα, καθώς αναπτύσσεται το έργο, το ίδιο με τα έξοδα.** Κατά τα τελευταία δεκαέξι χρόνια, ότι επετεύχθη στην Μητρόπολη, οφείλεται πρωτίστως στην Χάρη τού Θεού, και στην αγάπη και ενίσχυση φίλων και συγγενών στην Αμερική, και Ιεραποστολικών Συνδέσμων στην Ελλάδα. Τώρα όμως, με την κρίση στην Ελλάδα, η βοήθεια από την Πατρίδα έχει ελαττωθεί κατά πολύ. Η ελπίδα μου και προσπάθειά μου είναι όπως μέσα στα επόμενα πέντε έτη, να δημιουργήσω σε κάθε ιεραποστολικό κέντρο, κάποιο έργο αναπτυξιακό, πού να δίνη σε κάθε χώρα, τη δυνατότητα να έχουμε οικονομική αυτοτέλεια, για να μπορεί να γίνεται το έργο χωρίς τις σημερινές δυσκολίες και προβλήματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Οι γηγενείς, σας βοηθούν στο έργο σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ασφαλώς όπου μπορούν βοηθούν, αλλά αντιλαμβάνεσθε ότι στις περισσότερες Χώρες, οι γηγενείς χρειάζονται την δική μας βοήθεια και ενίσχυση. Θα έλεγα όμως ότι με βοηθούν στην πίστη μου, με την δική τους προσήλωση και πίστη στην Εκκλησία και Ορθοδοξία μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα μπορούσατε να μας αναφέρετε μερικά παραδείγματα των θαυμασίων του Θεού και πώς εργάζεται αοράτως εν μέσω του κόσμου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η Μητρόπολή μας εί-

ναι νέα, όπως και το ενταύθα αναπτυσσόμενο ιεραποστολικό έργο. Ζούμε τώρα τη δική μας Πεντηκοστή, ώστε ότι μέχρι σήμερα έχει γίνει, είναι αυτό καθ΄ εαυτό Θείο δώρο και θαύμα. **Κάθε μέρα, άνθρωποι και ομάδες, αποθαρρυμένοι από την Ρωμαιοκαθολική εκκλησία, κτυπούν την πόρτα της Μητροπόλεως, αναζητούντες την αληθινή πίστη της Ορθοδόξου Ανατολής.** Στην δική μας περίπτωση, το θαύμα ευρίσκεται στην οικειοθελή αναζήτηση από μέρους των γηγενών της Ορθοδόξου Εκκλησίας και πίστεως. Μόλις πριν δύο μήνες, μου έγραψε ένας κύριος από τη Νικαράγουα, ζητώντας να δεχθώ αυτόν και την ομάδα του, των 250 οικογενειών, οι όποιοι, κατόπιν μελέτης Πατερικών κειμένων, μεταφρασμένων στα Ισπανικά, αποφάσισαν να μεταστραφούν στην Ορθοδοξία.

Ποιός περίμενε ο πρώην Πρόεδρος της Κούβας, Φιδέλ Κάστρο να κτίση Ορθόδοξο Ναό, με έξοδα του Κράτους και να μας τον δωρίσει; Εν τούτοις, σήμερα έχουμε έξι Κουβανούς ιερείς, πάνω από 2500 Κουβανικές Ορθόδοξες οικογένειες, και εκτός από το Ναό μας του Αγίου Νικολάου στην πρωτεύουσα Αβάνα, έχουν ιδρυθεί νέα ιεραποστολικά κέντρα σε άλλες τρείς πόλεις της χώρας. Στη Μητρόπολή μας, κάθε μέρα, ζούμε και ένα καινούργιο θαύμα.

> **ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιό μήνυμα θα δίνατε σήμερα μέσω τού «Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου» στους Έλληνες πού βιώνουν έντονα την οικονομική άλλα και την ηθική κρίση;**

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κάθε εποχή έχει τη κρίση της. **Ιδιαίτερα, για μας τους Έλληνες, η ιστορία μας είναι γεμάτη από σταυρούς και μάχες και κρίσεις διαφόρων ειδών. Όλα όμως τα προβλήματα, τα νικήσαμε. Η διαφορά σήμερα είναι ακριβώς ότι για πρώτη φορά ζούμε και μια ηθική κρίση. Ζούμε μια κρίση Εθνικής ταυτότητος. Ο Θεός έδωσε στον Ελληνικό λαό δύο δώρα, που δεν τα έχει κανένας άλλος λαός. Είμαστε Έλληνες και διάδοχοι ενός πολιτισμού, πάνω στον οποίο στηρίζεται σήμερα όλη η οικουμένη. Επίσης είμαστε Ορθόδοξοι, παιδιά της αληθινής πίστεως, που μόνη οδηγεί στην κατά Χριστόν σωτηρία.** Η οικονομική κρίση, όσο δύσκολη και να είναι σήμερα, θα περάσει. Ίσως χρειασθούν μερικά χρόνια, αλλά ή Ελλάδα θα ξαναβρεί το δρόμο της. Εκείνο πού οφείλει να προστατεύσει η κυβέρνηση, η οικογένεια, η ελληνική κοινωνία, είναι να μη χαθεί η Ελληνορθόδοξη ταυτότητά μας. Πάση θυσία, πρέπει να μεταλαμπαδεύσουμε στους νέους, στα παιδιά μας και στα εγγόνια μας, το Φως που εκπέμπεται από το κενό Τάφο. **Χωρίς το Χριστό στη ζωή μας, ποια Ελλάδα θα σώσουμε; Και χωρίς το αίσθημα της υποχρέωσης να διατηρήσουμε στις ψυχές των παιδιών μας το γνώρισμα του καθαρού Έλληνα και του σωστού Ορθόδοξου, ποια Ελλάδα θα παραδώσουμε στις επερχόμενες γενεές;** Προς Θεού, όποια να είναι ή κρίση - και πραγματικά ο ελληνικός λαός ζει ένα δράμα σήμερα - μη χάσουμε το θάρρος μας, την ελπίδα μας, και το κουράγιο μας, και προ παντός, μη χάσουμε την ένδοξη και μοναδική στον κόσμο Ελληνορθόδοξη παράδοση και πίστη μας.

Επιμέλεια:
Αικατ. Παπακωνσταντίνου
Γεν.Γραμματεύς Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ 2013 ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Στις 14/1/2013, στην αίθουσα του Μουσικοφιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός» πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη γιορταστική εκδήλωση της κοπής της βασιλόπιτας του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Δεν πρόκειται μόνο για μια τυπική εθιμική εκδήλωση, αλλά για αφορμή αναθέρμανσης του Ιεραποστολικού ζήλου και συμπνευματισμό. Τη γιορτή λάμπρυναν με την παρουσία τους ο εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας Μητροπολίτης Γουϊνέας κ.κ.Γεώργιος, ο εκπρόσωπος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών, πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος, αρκετοί ιερείς, καθηγητές Πανεπιστημίων και πλήθος εκλεκτών φίλων και συνεργατών του συλλόγου μας. Ο πνευματικός του Ομίλου Σεβασμιότατος Κυθήρων κ.κ. Σεραφείμ με την προσλαλιά του αλλά και οι χαιρετισμοί των άλλων ιεραρχών, ιεραποστόλων και καθηγητών, έδωσαν πλήθος ιεραποστολικών μηνυμάτων. Οι κυρίες της χορωδίας, μέλη του Συλλόγου μας, με χοράρχη την καθηγήτρια μουσικής κ. Γεωργία Μούση προσέφεραν χαρούμενες μουσικές νότες, δημιουργώντας ευχάριστη ατμόσφαιρα, τόσο απαραίτητη στις μέρες μας. Κύριος ομιλητής της εκδήλωσης ήταν ο κ. Χολέβας, πολιτικός επιστήμων ο οποίος ανταποκρίθηκε προθύμως στην πρόσκληση του συλλόγου μας και μας ανέπτυξε το θέμα «Ορθόδοξος Ελληνισμός και σύγχρονη πνευματική κρίση». Στη συνέχεια παραθέτουμε την ομιλία του.

Ο κος Κωνσταντίνος Χολέβας στο βήμα καθώς αναπτύσσει την ομιλία του

Σεβασμιώτατοι, Σεβαστοί Πατέρες, κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι.

Είναι τιμή και ευλογία να μιλώ ενώπιον ενός κοινού που ασχολείται με την αλληλεγγύη, με την αγάπη, με την Ιεραποστολή. Θυμούμαι έτσι και τη ρίζα μου, την καταγωγή μου, τη γενέτειρά μου τη Θεσσαλονίκη, η οποία έδωσε στην Ορθοδοξία, στον Ελληνισμό και στην Ιεραποστολή τον Κύριλλο και τον Μεθόδιο. Σεμνυνόμεθα εμείς οι Θεσσαλονικείς, διότι παγκοσμίως και πανορθοδόξως και παγχριστιανικώς ακούγεται η Θεσσαλονίκη ως η γενέτειρα των μεγάλων αυτών Ιεραποστόλων, οι οποίοι πρώτα πέρασαν και από τη Μέση Ανατολή, από τη Βαγδάτη και στη συνέχεια από την περιοχή της Μεγάλης Μοραβίας, Τσεχίας. Βοήθησαν να διαδοθεί η ορθοδοξία στους σλαβικούς λαούς, αλλά και να εδραιωθεί ένας πολιτισμός με βάση τον Ελληνικό (δεν θα πω περισσότερα, βλέπω εδώ τον κύριο Γόνη που είναι ειδικός καθηγητής επί των Σλαβικών Εκκλησιών): δημιουργήθηκε και διδάχθηκε ένα αλφάβητο βυζαντινό- ελληνογενές, το οποίο έχει και το όνομα του Αγίου Κωνσταντίνου –Κυρίλλου, και το οποίο ακόμα και σήμερα βλέπουμε πολλούς λαούς της Ορθοδόξου Ανατολικής Ευρώπης να το χρησιμοποιούν.

Μου ζήτησαν να πω λίγα λόγια για την κρίση και τον ρόλο του Ορθοδόξου Ελληνισμού. Επειδή η ιστορία πρέπει να χρησιμοποιείται και ως μέθοδος αντιμετωπίσεως των συγχρόνων προβλημάτων, θα ήθελα να θυμίσω στην αγάπη σας ότι φέτος, το 2013, διανύουμε τη συνέχεια

της επετείου των 100 χρόνων από την απελευθέρωση ελληνικών εδαφών. Ξεκινήσαμε με τον Οκτώβριο του ’12 . Είδατε στη Θεσσαλονίκη και σε άλλα μέρη τις ωραίες εκδηλώσεις για τον εορτασμό της επετείου: ο στόλος μας απελευθέρωνε τα νησιά, ο στρατός μας συνεκρούετο με τους κατακτητές Οθωμανούς. Ήταν, επιπλέον, και μια ευλογημένη στιγμή η συνεργασία Ελλήνων, Σέρβων, Μαυροβουνίων και Βουλγάρων, των ορθοδόξων δηλαδή λαών της Βαλκανικής. Έτσι συρρικνώθηκε η Οθωμανική Αυτοκρατορία, πράγμα που σήμερα λυπεί τους νεοοθωμανιστές και τον κύριο Νταβούτογλου. Αλλά, τι να κάνουμε, αυτή είναι η ιστορία. Στριμώχθηκε η Τουρκία σε μια γωνίτσα γύρω από την Κωνσταντινούπολη όσον αφορά στις ευρωπαϊκές της κατακτήσεις. Μέσα στο ’13 είχαμε πριν λίγες μέρες, στις 5 Ιανουαρίου, τη ναυμαχία του Μούδρου στη Λήμνο, ενώ σε ένα μήνα περίπου, στις 21 Φεβρουαρίου, θα έχουμε την απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Παράλληλα,θα τιμήσουμε και την απελευθέρωση της ενιαίας Ηπείρου, Βορείου και Νοτίου. Ετέθη τότε το εξής δίλημμα στον πρωθυπουργό Ελευθέριο Βενιζέλο από τις μεγάλες δυνάμεις: «Ξέρετε, πρέπει να φτιάξουμε και ένα καινούριο κρατίδιο εκεί, την Αλβανία. Τι θα κάνουμε;» Ήθελαν κάποιοι σύμμαχοι και φίλοι της εποχής να ελέγχουν τα στενά της Αδριατικής, και αφού, σκέφθηκαν, η Ελλάδα έχει εκεί την Κέρκυρα, έπρεπε να φτιάξουν και αυτοί ένα κρατίδιο δορυφόρο. Μάζεψαν ορισμένες φυλές αλβανικές που μεταξύ τους δεν είχαν και πολλά κοινά -Τόσκηδες, Λιάπηδες κ.α.- αλλά δεν έφτανε μόνο αυτό. Έπρεπε να είναι μεγαλύτερο το κράτος για να είναι βιώσιμο. Γι’ αυτό, είπαν στον Βενιζέλο πως θα του κόψουν και ένα κομμάτι από τα εδάφη που ελευθέρωσε, και συγκεκριμένα το βόρειο κομμάτι της Ηπείρου. Έτσι δημιουργήθηκε ο όρος Βόρειος Ήπειρος. Μάλιστα, τον εξεβίασαν κιόλας. Του είπαν ότι αν δεν αποχωρούσε ο ελληνικός στρατός που είχε ελευθερώσει το Αργυρόκαστρο, την Κορυτσά και όλα αυτά τα μέρη, θα ξανάδιναν τη Χίο και τη Λέσβο στους Τούρκους, ενώ το ελληνικό ναυτικό είχε χύσει αίμα για τα νησιά αυτά. Ειδικά στη Χίο επί βδομάδες τα ναυτάκια μας και οι φαντάροι μας έχυναν αίμα για να την καταλάβουν, να ελευθερώσουν το νησί και να το ξανακάνουν ελληνικό. Τότε λοιπόν ο πρωθυπουργός, ο σπουδαίος αυτός πολιτικός ανήρ, με βαριά καρδιά πήρε την απόφαση να αποσύρει τον στρατό μας από τη Βόρειο Ήπειρο. Εν πάση περιπτώσει, το λέω αυτό για να εξαγάγουμε ορισμένα συμπεράσματα για το πώς πέτυχε όσα πέτυχε η Ελλαδίτσα της εποχής εκείνης, που έφτανε μόνο μέχρι τη Μελούνα, λίγο πιο πάνω από την Λάρισα, και μέχρι την πόλη της Άρτας. Μία Ελλάδα πτωχευμένη το 1893 -λίγα μέτρα πιο κάτω είναι η Παλαιά Βουλή, όπου ο Χαρίλαος Τρικούπης είπε το «δυστυχώς επτωχεύσαμεν», ηττημένη σε ένα πόλεμο, τον ατυχή πόλεμο του ’97. Τώρα τουλάχιστον αντιμετωπίζουμε προβλήματα, αλλά δεν είμαστε ηττημένοι στρατιωτικά. Μια Ελλάδα στην οποία επεβλήθη το 1898 η τρόικα της εποχής, που είχε όμως έξι δυνάμεις αντί τρεις που έχει σήμερα. Έξι μεγάλες δυνάμεις ρούφαγαν όλο το μεδούλι του ελληνικού κράτους παίρνοντας τα χρήματα από τα ελληνικά μονοπώλια-αλάτι, σπίρτα, τραπουλόχαρ-

τα- κι επιπλέον, τα έσοδα των τελωνείων Πειραιώς και Λαυρίου. Και όμως αυτή η πτωχευμένη Ελλάδα-με κρίση οικονομική, με ΔΟΕ (διεθνή οικονομικό έλεγχο) και με ήττα στρατιωτική- μέσα σε λίγα χρόνια ξανάβγαλε «τα φτερά τα πρωτινά της τα μεγάλα», οργάνωσε έξω από τα εδάφη της έναν Μακεδονικό Αγώνα με μεγάλη επιτυχία το 1903-1908, και το 1912 έκανε τη μεγάλη εξόρμηση. Η μισή Ελλάδα απελευθερώνει την άλλη μισή, λίγα εκατομμύρια Ελλήνων απελευθερώνουν την Ήπειρο, τη Μακεδονία, τα νησιά του Βορείου Αιγαίου, την Κρήτη, και θέτουν τις βάσεις για απελευθέρωση και της Θράκης μετά από λίγα χρόνια.

Πώς όμως η ηττημένη και πτωχευμένη Ελλάδα τα κατάφερε; Πρώτον, διότι οι άνθρωποι είχαν πίστη στον Θεό. Η πρώτη επιτυχία μετά την πτώχευση του Τρικούπη προήλθε από έναν τσαρουχά, τσαρουχοφόρο νερουλά που προσηύχετο. Ο Σπύρος Λούης 3 χρόνια μετά την πτώχευση κερδίζει το χρυσό μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Γιατί; Γιατί το βράδυ πριν από την νίκη του, ενώ οι άλλοι -ο Άγγλος, ο Γάλλος, ο Αμερικανός- έφαγαν, ήπιαν καλά και κοιμήθηκαν, ο Σπύρος Λούης προσηύχετο και νήστευε στο εκκλησάκι του χωριού Μαραθώνας, και παραδέχθηκε ότι η Παναγία του έδωσε τη νίκη. Ήταν λοιπόν μια Ελλαδίτσα μικρή, αλλά πίστευε στον Θεό.

Δεύτερον, διότι υπήρχαν άνθρωποι με αίσθημα αυτοθυσίας. Ένα παλικάρι που έφυγε από τα σαλόνια της Αθήνας, που θα μπορούσε να κυκλοφορεί εδώ γύρω μας και να πίνει καφέ, ο Παύλος Μελάς, με πατέρα δήμαρχο και πεθερό πρώην πρωθυπουργό, τον Δραγούμη, φεύγει εθελοντικά μαζί με τον εγγονό του Κολοκοτρώνη και με άλλα παλικάρια και μπαίνει τρεις φορές στην τουρκοκρατούμενη Μακεδονία. Από τη μια μεριά είχε να αντιμετωπίσει το τουρκικό κράτος και τον στρατό του, από την άλλη τη βουλγαρική εξαρχία. Η δημιουργία της προκάλεσε εκκλησιαστικό πρόβλημα στην αρχή, εναντίον του Πατριαρχείου, στη συνέχεια όμως οι ένοπλοι κομιτατζήδες έγιναν ο φόβος και ο τρόμος των χωριών της Μακεδονίας. Με τη θυσία του στις 13 Οκτωβρίου του 1904 ο Παύλος Μελάς ξυπνά και την υπόλοιπη Ελλάδα, ξυπνά την Αθήνα, ξυπνά εκείνους που εκοιμώντο και τώρα ανακαλύπτουν ότι υπάρχει πρόβλημα στη Μακεδονία.

Τι άλλο είχαμε πριν εκατόν χρόνια; Εθνικούς ευεργέτες. Για παράδειγμα, στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου εργάζεται και κερδίζει πολλά χρήματα ο Γεώργιος Αβέρωφ, ο οποίος τα στέλνει στην Ελλάδα για να κάνουμε στόλο. Τα μισά χρήματα για το θωρηκτό Αβέρωφ τα έβαλε το ελληνικό δημόσιο, τα υπόλοιπα μισά όμως είναι όλα από έναν άνθρωπο. Έναν Έλληνα που πλούτισε ανάμεσα στον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό, όπως και πολλοί άλλοι εθνικοί ευεργέτες.

Τι άλλο είχαμε ακόμα; Είχαμε αίσθηση της συνέχειας του Ελληνισμού. Πριν από ένα χρόνο -Σεβασμιώτατοι, σεβαστοί Πατέρες, κυρίες και κύριοι- είδα σε ένα ιδιωτικό τηλεοπτικό δίαυλο ένα ντοκιμαντέρ 8 επεισοδίων, που μας έλεγε ότι μέχρι το 1780 δεν υπήρχαν Έλληνες και ότι ήρθαν Γάλλοι Διαφωτιστές και μας έμαθαν ότι είμαστε Έλληνες! Αυτό είναι λάθος, εντελώς λάθος. Δεν είναι δυνατόν, όταν διαβάζουμε

τον Άγιο της Εκκλησίας μας και Αυτοκράτορα εξόριστο στη Νίκαια, τον Ιωάννη Βατάτζη, να λέει στον Πάπα το 1234 ότι «είμαστε το αρχαίον γένος των Ελλήνων από το οποίο πήρατε όλοι εσείς τη σοφία», να έρχεται τώρα ο κύριος τάδε, ή οποιοσδήποτε πανεπιστημιακός, και να μας λέει ότι δεν υπήρχαν Έλληνες από τον Μέγα Αλέξανδρο μέχρι το 1780! Ασφαλώς τότε βοήθησαν στην αφύπνιση των Ελλήνων οι διανοούμενοι του 1880-90 και του 1900, ο Κωστής Παλαμάς κατεξοχήν, ο Παπαδιαμάντης, η Πηνελόπη Δέλτα, ο Ίων Δραγούμης, οι οποίοι τόνισαν τη διαχρονική συνέχεια του Ελληνισμού. Δεν είναι τυχαίο ότι λίγα χρόνια πριν από το '12, πριν από την απελευθέρωση των εδαφών μας, ο Κωστής Παλαμάς γράφει τη Φλογέρα του Βασιλιά για να τιμήσει τον Βασίλειο τον Β΄ τον Μακεδόνα, τον λεγόμενο Βουλγαροκτόνο και να ξαναφέρει το Βυζάντιο στην ζωή μας, να ξανασυνδέσει την αρχαιότητα με τον νέο Ελληνισμό και να μιλήσει για την Υπέρμαχο Στρατηγό, για τους βυζαντινούς καλογήρους, για την ορθοδοξία, για τη Ρωμηοσύνη, για τη Ρωμανία, όπως ήταν το όνομα του Βυζαντινού κράτους. Οι διανοούμενοι της εποχής προσέφεραν, διότι συνέδεσαν την αρχαιότητα με τον νέο Ελληνισμό και έδωσαν κίνητρο στους Έλληνες: «Έχετε παρελθόν μεγάλο, πρέπει να έχετε και μέλλον αντίστοιχο», διατράνωναν. Και έτσι έγινε η μεγάλη εξόρμηση του '12-'13.

Και σήμερα αναζητούμε τέτοιες δυνάμεις. Πιστεύουμε στον Θεό; Τουλάχιστον όσοι είμαστε εδώ, πιστεύουμε. Μακάρι να πιστεύουν και οι υπόλοιποι, για να έχουμε ελπίδα. Έχουμε ανθρώπους με αίσθημα αυτοθυσίας; Δεν χρειαζόμαστε σήμερα να πολεμήσει κάποιος, όπως πολέμησε ο Παύλος Μελάς. Το ότι εδώ είστε τόσοι άνθρωποι που αγωνίζεστε για την Ιεραποστολή είναι μια αυτοθυσία. Βάζοντας κάτι στο πλάι για τον ορθόδοξο της Αφρικής, της Ασίας, της Ρωσίας κι οπουδήποτε ανά τον κόσμο, δίνουμε οικουμενική διάσταση στην Ορθοδοξία. Είναι και αυτό μια μορφή πνευματικότητος που θα βοηθήσει.

Έχουμε εθνικούς ευεργέτες; Έχουμε. Ίσως δεν προβάλλονται, δεν διαφημίζονται, πάντα όμως υπάρχουν άνθρωποι που θα βοηθήσουν να γίνει ένα εθνικό έργο.

Έχουμε αίσθηση συνέχειας του Ελληνισμού; Εδώ λιγάκι ανησυχώ, διότι τα σχολικά μας βιβλία δεν είναι αυτά που πρέπει. Πρέπει να ξανατονίσουμε στον Έλληνα όχι τον ακραίο εθνικισμό, αλλά τον γνήσιο και αγνό πατριωτισμό. Επειδή κόψαμε σήμερα και την πίτα που τιμά τον Μέγα Βασίλειο και ψάλαμε και το Απολυτίκιο του, ας θυμίσω ότι ο Μέγας Βασίλειος γνώριζε -το λέει ο πνευματικός του αδερφός Άγιος Γρηγόριος αυτό- ότι είχε καταγωγή από αρχαία ελληνικά γένη από τη μητέρα του. Αναφέρει Ηρακλείδες, Κεκροπίδες κτλ. Είχε συναίσθηση της αρχαίας ελληνικής καταγωγής από τη μητέρα, αλλά αυτό δεν τον εμπόδιζε στη Βασιλειάδα να βοηθεί και να περιθάλπει ανθρώπους.Βοηθούσε τους πάντες, χωρίς να ρωτά από πού κατάγονται.Είναι άλλο λοιπόν το να έχω ταυτότητα, και άλλο το να μισώ. Αγαπώ τους πάντες, αλλά αγαπώ

επειδή ξέρω ποιος είμαι. Για να αγαπήσω και τον άλλον πρέπει πάνω από όλα να ξέρω ποιος είμαι εγώ, από πού έρχομαι και πού πηγαίνω. Αυτήν την ταυτότητα πρέπει περισσότερο να ενισχύσουμε στα παιδιά μας: μέσα από την εκκλησία, από την παιδεία, με κάθε τρόπο.

Πάνω απ' όλα όμως, δεν πρέπει να απαισιοδοξούμε. Παρά τα μηνύματα της εποχής που ακούμε, ότι δηλαδή δεν πάει καλά η παιδεία, δεν πάει καλά το ένα, δεν πάει το άλλο, και παρά την οικονομική κρίση που διερχόμαστε, εγώ είμαι συγκρατημένα αισιόδοξος. Πρώτα από όλα, γιατί είμαι ορθόδοξος χριστιανός και γιατί βλέπω τόσους ανθρώπους μαζεμένους για ένα έργο κοινωνικό, οικουμενικό, ιεραποστολικό. Πέρα όμως απ' αυτό, είμαι αισιόδοξος και για άλλους λόγους. Δεν θα σας κουράσω, θα σας πω όμως ακόμα 2-3 σημεία.

Πριν από μερικά χρόνια λέγαμε ορισμένα πράγματα, μιλούσαμε για αξίες, για παράδοση του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας και μας έλεγαν ότι είμαστε παρωχημένοι, είμαστε υπερσυντηρητικοί, είμαστε αντιδραστικοί! Τώρα διαρκώς έρχονται μηνύματα από όλο τον κόσμο, και μέσα από την Ελλάδα και έξω από αυτήν, που δικαιώνουν αυτό που λέμε παραδοσιακές αξίες, διαχρονικές αξίες. Να θυμίσω ότι το 1976 Έλληνες πολιτικοί κατήργησαν τα αρχαία ελληνικά από το Γυμνάσιο. Τα επανέφεραν βέβαια στη συνέχεια και ζήτησε συγγνώμη για αυτό ο υπεύθυνος, αλλά σημασία έχει ότι Έλληνες ήρθαν και κατήργησαν τα αρχαία ελληνικά! Σήμερα στη Μεγάλη Βρετανία επισήμως αποφάσισαν ότι στο δημοτικό εισάγεται το μάθημα των αρχαίων ελληνικών. Πιστεύουν ότι έτσι τα Βρετανόπουλα, επιλέγοντας τα αρχαία ελληνικά σαν ξένη γλώσσα, θα αναπτύξουν περισσότερο τον εγκέφαλό τους, αλλά και τις ηθικές τους αξίες. Και είναι βέβαιο ότι πάρα πολλά παιδιά θα επιλέξουν τα αρχαία, επειδή το θέλουν και οι γονείς τους.

Ένα άλλο μήνυμα που μας έρχεται: Επί χρόνια πολλά, τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερα, διάφοροι «μοντέρνοι» μας ειρωνεύονται και μας λένε ότι το κρυφό σχολειό είναι μύθος της εκκλησίας. Υποστηρίζουν ότι οι Τούρκοι ήταν καλοί άνθρωποι, ότι άφηναν ελεύθερα τα σχολεία και άλλα ανιστόρητα. Και ξαφνικά εκεί που δεν το περιμένουμε, πριν από δύο μήνες, από έναν εκδοτικό οίκο που δεν έχει καμία σχέση με την Εκκλησία, εκδίδεται ένα βιβλίο 200 σελίδων με δεκάδες ντοκουμέντα, άγνωστες μαρτυρίες Άγγλων, Γάλλων περιηγητών, τουρκικά έγγραφα, ελληνικά κ.α.., που ανατρέπει εντελώς όλες αυτές τις θεωρίες. Είναι «Το Κρυφό Σχολειό-Το Χρονικό μιας Ιστορίας» του Γιώργου Κεκαυμένου, ένα βιβλίο το οποίο συνέχεια το παρουσιάζω και από την εκπομπή μου στην Πειραϊκή Εκκλησία και με άλλους

τρόπους. Πραγματικά σιώπησαν οι πάντες. Όπου το έδειξα μου λένε: «Είχατε δίκιο όσοι μιλούσατε για κρυφό σχολειό. Όχι μόνον υπάρχει, αλλά ζητούμε και συγνώμη που το αμφισβητήσαμε.»

Και ένα τελευταίο: Πριν από λίγα χρόνια, τον Νοέμβριο του 2008, κάποιος κύριος που σήμερα έχει άλλο αξίωμα ήταν Συνήγορος του Πολίτη. Εκδίδει μια εγκύκλιο και λέει ότι από το μάθημα των Θρησκευτικών μπορούν να απαλλάσσονται όλοι, ορθόδοξοι και μη ορθόδοξοι. Προκλήθηκε τότε μεγάλη σύγχυση στα σχολεία. Οποιοδήποτε παιδί ήθελε να παίξει μπάλα έλεγε στον μπαμπά του «βγάλε μου μια απαλλαγή», οποιοσδήποτε ήθελε να πάει φροντιστήριο την τελευταία ώρα έλεγε «πατέρα βγάλε μου μια απαλλαγή για να φύγω νωρίτερα». Οι θεολόγοι έμπαιναν στην τάξη κι έβρισκαν μέσα τους μουσουλμάνους, τους αλλοδαπούς -δεν ξέρω ποιους- γιατί ήθελαν να μάθουν σε ποια χώρα ζουν, αλλά από την τάξη έλειπαν κάποια ελληνόπουλα γιατί είχαν βρει την ευκαιρία των απαλλαγών! Πριν από ένα μήνα ευτυχώς εξεδόθη μια τελεσίδικη, αμετάκλητη απόφαση του Διοικητικού Εφετείου των Χανίων, απόφαση ισόκυρη με Συμβούλιο Επικρατείας, που λέει με απλά λόγια: Πρώτον, μόνον οι αλλόθρησκοι και οι ετερόδοξοι θα απαλλάσσονται, οι ορθόδοξοι μαθητές είναι υποχρεωμένοι να παρακολουθούν το μάθημα, κι εάν ορθόδοξος γονέας προσπαθήσει να κάνει δήλωση που είναι ψευδής, θα τιμωρείται. Δεύτερον, η Πολιτεία οφείλει να διδάσκει το μάθημα συμφώνως προς την ορθόδοξη χριστιανική πίστη, για αυτό οφείλουν να σταματήσουν οι συζητήσεις και οι προτάσεις κάποιων κομμάτων για να μετατραπεί το μάθημα σε θρησκειολογικό. Το Σύνταγμα και οι ευρωπαϊκές συνθήκες επιτρέπουν στην ελληνική πολιτεία, αλλά και της επιβάλλουν, να διδάσκει το μάθημα σε ικανό αριθμό ωρών με βάση την

Ο πνευματικός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Σεβ. Σεραφείμ προσφέρει το κομμάτι της βασιλόπιτας και δίνει την ευλογία του καθώς ξεπροβοδίζει τους προσκεκλειμένους της εκδήλωσης

ορθόδοξη χριστιανική διδασκαλία. Αυτή η απόφαση ελπίζω συντόμως να γίνει και εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας και να υλοποιηθεί παντού, για να τελειώνει αυτό το πρόβλημα.

Σε μία περίοδο όπου μόνο το μήνυμα της ορθοδόξου πίστεως μπορεί να δώσει ελπίδα αλλά και ανθρωπιά, ποιο μάθημα θα μιλήσει για αλληλεγγύη, για οικουμενικότητα, για Ιεραποστολή; Ποιος θα μιλήσει, αν δεν μιλήσουμε εμείς στα παιδιά, για τον καλό Σαμαρείτη, αν δεν μιλήσουμε για τον Μέγα Βασίλειο, τη Βασιλειάδα και το φιλανθρωπικό του έργο, αν δεν μιλήσουμε για την οικουμενική διάσταση του χριστιανισμού; Ποιο μάθημα θα δώσει στα παιδιά μας την αγάπη, τη συμπόνια την αίσθηση της αλληλεγγύης, τώρα που με την κρίση χρειαζόμαστε τη στήριξη ο ένας του άλλου; Υπάρχει λοιπόν ελπίδα! Εκεί που δεν το περιμένουμε εμφανίζονται λύσεις, και βεβαίως όλα αυτά τα στέλνει ο Θεός. Να πιστεύουμε στο Θεό, να πιστεύουμε στην Ιεραποστολή, να πιστεύουμε στην οικουμενικότητα του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας, να πιστεύουμε στον εαυτό μας, και πάνω από όλα να πιστεύουμε στη νέα γενιά. Αυτά που μάθαμε εμείς ως τώρα, τα λίγα έστω σωστά γράμματα τα

ελληνορθόδοξα, να τα μεταδώσουμε. Και αν δεν τα δίνει το σχολείο, να τα δώσει ο γονιός, ο παππούς, η γιαγιά, ο ιερέας, ο Μητροπολίτης, ο κατηχητής, τα ραδιόφωνα της Εκκλησίας, οποιοσδήποτε γράφει άρθρα και βιβλία. Δεν θα απεμπολήσουμε τις αξίες μας, θα συνεχίσουμε και την εξωτερική Ιεραποστολή και την εσωτερική, παρά τις οικονομικές δυσκολίες, διότι θέλουμε την κρίση να την μετατρέψουμε σε ευκαιρία. Μπορούμε, αρκεί να το θέλουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΑΘΗΝΑΙΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΙΔΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Και φέτος στις 19 Φεβρουαρίου γιορτάσθηκε πανηγυρικά η μνήμη της Αγίας Φιλοθέης, στο ομώνυμο παρεκκλήσι του Συλλόγου μας, Τρυγόνος 3 στην Κυψέλη. Στον Εσπερινό και στη Θεία Λειτουργία μετ᾽ αρτοκλασίας, χοροστάτησε και κήρυξε το Θείο Λόγο, ο πνευματικός του Ομίλου μας Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων και Αντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ πλαισιωμένος από πολλούς ιερείς, φίλους και συμπαραστάτες του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Έψαλλαν μέλη της βυζαντινής χορωδίας της Ορφανικής Στέγης «Αγία Ταβιθά» Λειβαδιάς. Τελέσθηκε μνημόσυνο του ιδρυτή της Ιεραποστολής του Π.Χ.Ο. κυρού Κωνσταντίνου και όλων των κεκοιμημένων συνεργατών μας. Στο πλήθος του κόσμου, μεταξύ του οποίου παρευρέθη το προεδρείο και τα μέλη του Συλλόγου «Ορθοδόξων Γυναικών Ευρώπης», παρετέθη δεξίωση στο χώρο του Συλλόγου.

ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ

Στις 18 Φεβρουαρίου 2013, σύμφωνα με το Καταστατικό του Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής, ο Σύλλογός μας ως Αναγνωρισμένο Σωματείο Μη Κερδοσκοπικού Χαρακτήρα, πραγματοποίησε στα γραφεία του, στην Άνω Κυψέλη την ετήσια Γενική Συνέλευση. Στην συνέλευση παρευρέθη ο πνευματικός καθοδηγητής του Ομίλου Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων & Αντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ.

Τα θέματα της ημερήσιας διάταξης που συζητήθηκαν ήταν:

- Έγκριση και επικύρωση των Πρακτικών της Γενικής Συνελεύσεως του 2012.
- Οικονομικός απολογισμός του λήξαντος έτους 2012 και έκθεση της Ελεγκτικής Επιτροπής.
- Έγκριση πεπραγμένων 2012.
- Διεξαγωγή εκλογών για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου & Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Η σύνθεση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου & της Ε.Ε., που προέκυψε από τις εκλογές, είναι η εξής:

Διοικητικό Συμβούλιο

Πρόεδρος:	Γεωργούλα Μαρία
Αντιπρόεδρος:	Σκορδά Θεοδώρα
Γεν. Γραμματέας:	Παπακωνσταντίνου Αικατερίνη
Ταμίας:	Σταυριανού Μαρία
Μέλη:	Ιωάννου Χαρίλαος, Μεθυμάκης Γεώργιος, Σώχου Αργυρώ
Εξελεγκτική Επιτροπή:	Μούσης Αθανάσιος, Καραφωτιάς Νικόλαος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΘΗΒΩΝ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΡΙΜΗΝΟΥ

Κατά την διάρκεια του δωδεκαημέρου συγκεντρώθηκαν τρόφιμα και δόθηκαν σε οικογένειες που είχαν ανάγκη.

Στις 6-1-13 πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση κοπής της καθιερωμένης Βασιλόπιτας.

Ομιλητής ήταν ο Αιδεσιμολογιώτατος π. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ με επίκαιρο θέμα.

Επίσης οι νεάνιδες της Οικογένειας της «ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ» πλαισίωσαν την εκδήλωση με κάλαντα και τραγούδια.

Στις 3-2-13 και με την ευκαιρία της Υπαπαντής του Κυρίου πραγματοποιήθηκε εορταστική εκδήλωση προς τιμή της Μάνας.

Ομιλήτρια ήταν η ραδιοφωνική παραγωγός, συγγραφέας και εκπαιδευτικός κα ΣΟΦΙΑ ΧΑΤΖΗ με θέμα: «Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΗΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟ». Προβλήθηκαν SLIDES από την τελευταία της επίσκεψη στην Αφρική.

Έψαλε η Βυζαντινή χορωδία του Δημοτικού ωδείου Θηβών με χοράρχη τον κο Αντώνιο Τσαρουχά και τραγούδησαν Δημοτικά τραγούδια η γυναικεία χορωδία «ΛΑΙΟΣ» με χοράρχη τον κο Σταμάτη Φουντούζη.

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ 2013 ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΙΤΕΑΣ

Στις 27/01/2013 το παράρτημα Ιτέας έκοψε την πρωτοχρονιάτικη βασιλόπιτα. Η πρόεδρος κ.Βασιλική Πολυζώη απηύθυνε χαιρετισμό και αναφέρθηκε στο σπουδαίο έργο που προσφέρει ο σύλλογος.

Παραβρέθηκε η κ. αντιδήμαρχος και πολλοί συνεργάτες. Στο τέλος προβλήθηκε βίντεο με ιεραποστολικά στιγμιότυπα από το Ορθόδοξο κλιμάκιο της Μαδαγασκάρης.

ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΣΤΟ ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ

Η ομάδα μας με την έναρξη της νέας χρονιάς, πραγματοποίησε μια διαφορετική συνάντηση. Παρευρεθήκαμε στην κοπή της βασιλόπιτας και στον εορτασμό των 30 χρόνων του παραρτήματος του Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής στο Χρισσό Φωκίδος. Μια εμπειρία που μας έδωσε τόση χαρά και που θα μείνει ανεξίτηλη στις καρδιές μας.

Το πρωί του Σαββάτου της 19ης Ιανουαρίου, αρχίσαμε να ανηφορίζουμε για το Χρισσό. Μπορεί η διαδρομή να ήταν λίγο κουραστική, μα η φύση έξω από το παράθυρο, μας αποζημίωσε. Πιο πολύ, βέβαια, από όλα μας αποζημίωσαν οι ώρες που ακολούθησαν· η ανιδιοτελής και γεμάτη αγάπη φιλοξενία για την οποία ένα «ευχαριστώ» δεν αρκεί, η προετοιμασία των τραγουδιών μας και τέλος η ίδια η γιορτή που ήταν γεμάτη νοήματα, χαρούμενα τραγούδια και πλούσιο φωτογραφικό υλικό από τη λειτουργία του Παραρτήματος.

Η συγκίνηση ήταν διάχυτη καθόλη τη διάρκεια της εκδήλωσης και ειδικά για εμάς που διαπιστώσαμε πως ο κάθε άνθρωπος δίνοντας έστω και ένα μικρό κομμάτι από την ψυχή του μπορεί να «χορτάσει» τόσους πεινασμένους –σωματικά και πνευματικά- ανθρώπους σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης και έτσι να νιώσει χορτάτος και ο ίδιος. Πόσοι άνθρωποι κοπιάζουν ώρες, μέρες, χρόνια ολόκληρα στο αμπέλι του Θεού βοηθώντας όσους έχουν ανάγκη και διδάσκοντας τον λόγο Του.

Η εκδρομή μας ολοκληρώθηκε με τον κυριακάτικο εκκλησιασμό μας στο Μοναστήρι του Προφήτη Ηλία και με μια μικρή βόλτα στη γύρω περιοχή.

Η συντροφιά «Άνοιγμα Νεανικής Καρδιάς» είναι το «φυτώριο» και το καμάρι του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Αναμφισβήτητα η νέα χρονιά δε θα μπορούσε να ξεκινήσει καλύτερα. Στο δρόμο της επιστροφής όλες νιώθαμε χαρούμενες, πλήρεις και το «Πόσα Δόξα Σοι να ψάλλω» ήταν στα χείλη μας για άλλη μια φορά.

Χριστίνα Τάτση- Δικηγόρος
Μέλος Π.Χ.Ο.Ο.Ι

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ...

«...Δοξάζω τον Αρχιποίμενα Ιησού Χριστό, το Σταυρωμένο Λυτρωτή μου, γιατί ευδόκησε να γευθώ κι εγώ τη μυστική χαρά της έμπονης και σταυρωμένης Αρχιερωσύνης. Να γίνω στόχος κατηγοριών και απειλών. Να μπω στην περιπέτεια των διωγμών. Και να ποτίσω το μονοπάτι της διακονίας μου με την οδύνη και το δάκρυ.»

Αυτά έγραφε ο κανονικός Μητροπολίτης Αττικής και Μεγαρίδος κυρός Νικόδημος, αναφερόμενος στην αρχιερωσύνη του. Τριάντα εννέα ολόκληρα χρόνια οι συνεπίσκοποί του προσπάθησαν να τον κρατήσουν αποκομμένο από το σώμα της Ιεραρχίας και μακριά από το ποίμνιό του, ακόμη κι όταν η Πολιτεία επιχείρησε να διορθώσει το λάθος τους, χωρίς ποτέ να το επιτύχουν.

Πολλοί υποστηρίζουν ότι κυνηγούσε το «θρόνο» και αρνήθηκε συμβιβαστικές λύσεις «για την ειρήνευση της Εκκλησίας». Αν ήθελε το θρόνο θα είχε αποδεχτεί αυτές τις προτάσεις. Δεν πρόδωσε όμως τις αρχές του και δεν εγκατέλειψε εκούσια τη Μητρόπολη-«νύμφη» που του εμπιστεύθηκε ο Θεός. Κι αυτό το έκανε αφενός για την αποκατάσταση της πληγωμένης κανονικότητας και δικαιοσύνης στην Εκκλησία και αφετέρου για να μην αποκοιμηθεί η συνείδηση τόσο των διωκτών του όσο και του ποιμνίου.

Λένε, επίσης, ότι έκρινε με πολύ αυστηρή γραφίδα αρχιεπισκόπους και ιεράρχες. Όμως, ένας αληθινός χριστιανός, πόσο μάλλον ένας γνήσιος επίσκοπος, έχει υποχρέωση να κρίνει και να στιγματίζει λανθασμένες συμπεριφορές και αντικανονικές ενέργειες. Και αυτό το έκανε πάντα με πόνο και αγάπη. Όπως έλεγε ο ίδιος: «Εγώ είχα όλη την καλή πρόθεση να επισημαίνω τα τυχόν ατοπήματα μέσα στην Ιεραρχία. Εκείνοι το αρνήθηκαν πεισματικά. Είμαι υποχρεωμένος να κοινοποιώ την οδύνη μου στο σώμα της Εκκλησίας... Άλλο πράγμα είναι τα σφάλματα, που κάνουμε όλοι μας, από έλλειψη γνώσεων ή εμπειρίας, και άλλο η υποδούλωση στη σκοπιμότητα. Άλλο η λαθεμένη επιλογή και άλλο η συστηματική στήριξη και προώθηση της φαυλότητας στην πυραμίδα του αρχιερατικού αξιώματος και η ανύψωση του σκοτεινού παρασκηνίου».

Ήρεμος, υπομονετικός και παρηγορητικός, αληθινός πατέρας. Νουθετούσε με χαρισματική διάκριση και διορατικότητα ως την τελευταία του πνοή. Εξομολογούσε ακόμα και όταν οι σωματικές του δυνάμεις τον εγκατέλειπαν. Από τα χείλη του δεν έλειψε ποτέ το: «Δόξα Σοι ο Θεός!».

Η απώλεια μεγάλη, όχι μόνο για τα πνευματικά του παιδιά αλλά, κυρίως, για την Εκκλησία που έχασε έναν από τους πιο άξιους ιεράρχες της. Ωστόσο, όπως είχε γράψει ο ίδιος: «Ο Θεός μάς παίρνει τα στηρίγματα για να μην στηριζόμαστε σε ανθρώπους αλλά μόνο σε Εκείνον».

Εκοιμήθη την 1η Απριλίου 2013.

Ας έχουμε την ευχή του.

Σταύρος Μαυρίδης, *ιατρός*
Αγγελική Κάρμα-Μαυρίδη, *βιολόγος*
Μέλη του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΕΝ ΚΥΡΙΩ Ο ΑΡΧΙΜ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ Ο.Χ.Α ΛΥΔΙΑ.

Με δάκρυα στα μάτια εκατοντάδες πνευματικά παιδιά αλλά και χριστιανοί από τη βόρειο Ελλάδα «αποχαιρέτησαν» το μεσημέρι της Τετάρτης, 30 Ιανουαρίου 2013, τον μακαριστό Γέροντα π. Θεόφιλο Ζησόπουλο, ιδρυτή και πνευματικό πατέρα της Ορθόδοξης Χριστιανικής και Ιεραποστολικής Αδελφότητας «Λυδία». Η Ορθόδοξος Χριστιανική Αδελφότητα «Λυδία» είναι μοναστική, ιεραποστολική Αδελφότητα, που δραστηριοποιείται στον χώρο της Βορείου Ελλάδος από το 1958. Στόχος της Αδελφότητας είναι ο εξαγιασμός των μελών της και παράλληλα η μετάδοση στην κοινωνία μας των χριστιανικών αληθειών και των διαχρονικών αξιών του Έθνους μας.

Ο π. Θεόφιλος υπήρξε ταπεινός λευίτης της Εκκλησίας μας. Ένας τίμιος εργάτης του Ευαγγελίου του Χριστού. Ένας άνθρωπος της θυσίας και της προσφοράς.

Ο Ναός της Αγίας Λυδίας κατάμεστος. Η ίδια εικόνα και στον προαύλιο χώρο του. Άνθρωποι κάθε ηλικίας -κληρικοί, μοναχές, μοναχοί και λαϊκοί- σιωπηλοί, με τα πρόσωπά τους να συσπώνται από την συγκίνηση συμμετείχαν στην εξόδιο Ακολουθία του πνευματικού που τόσο αγάπησαν και τόσο τους αγάπησε.

Γύρω από το σεπτό σκήνωμα του μακαριστού Γέροντα, σαν μια μεγάλη νοητή αγκαλιά, οι πνευματικές του κόρες από την Αδελφότητα, το ζωντανό και δυναμικό μελίσσι, που αφήνει πίσω του σε αυτόν το εφήμερο κόσμο για να συνεχίσουν το έργο που με την καθοδήγησή του και από κοινού άρχισαν να οικοδομούν.

Η συγκίνηση κορυφώθηκε κατά τον ενταφιασμό του Γέροντος. Οι Ιεράρχες, οι κληρικοί, τα πνευματικά του παιδιά και όλοι οι χριστιανοί, που σαν ένα παλλόμενο πένθιμο πέπλο κάλυψαν τον περίβολο του Ναού όπου και ο τάφος, έριξαν λίγο χώμα, αποτίοντας φόρο τιμής - όπως έλεγαν - στον άνθρωπο που αφιερώθηκε στον άνθρωπο.

Αιωνία η μνήμη του!

Μη Κερδοσκοπικός Οργανισμός Ειδικής Μέριμνας και Προστασίας Μητέρας και Παιδιού

Κιβωτός του Κόσμου ΜΚΟ

Ζηνοδώρου 3 & Καλλικλέους, 10442 Κολωνός- Τηλ. & Fax 210.5141935
www.kivotostoukosmou.org
www.anthropos.gr

Αθήνα 25.02.2013

Προς Πανελλήνιο Χριστιανικό Όμιλο Ορθοδόξου Ιεραποστολής

Αξιότιμοι,

Με μεγάλη χαρά δεχθήκαμε χειρονομία αλληλεγγύης από σας, την προσφορά δωρεάν διάθεσης φαρμάκων (5 κιβώτια) για την ενίσχυση του έργου μας.

Είμαστε σε μια συνεχή προσπάθεια βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης των παιδιών και σε αυτό συμβάλατε με τον τρόπο σας θετικά.

Παρακαλώ δεχθείτε ένα μεγάλο, θερμό ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ από όλους εμάς εδώ στην Κιβωτό, για τα είδη που μας χορηγήσατε και για τα ευγενικά σας συναισθήματα και τον ανθρωπισμό σας προς το απροστάτευτο παιδί.

Καθώς η «Κιβωτός» βρίσκεται σε μια συνεχή ανάγκη πόρων, ελπίζουμε να συνεχίσουμε να έχουμε τη συμπαράστασή σας.

Ο Θεός να έχει πάντα καλά εσάς και τους οικείους σας.

Με εκτίμηση,

Πρεσβυτέρα Σταμάτια Γεωργαντή
Πρόεδρος
Κιβωτός του Κόσμου

Σελίδα

- Μήνυμα του Πνευματικού Πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 3
- Σύγχρονοι Ιεραπόστολοι (π. Ευσέβιος Βίττης) 5
- Αφιέρωμα στη μνήμη του Ιδρυτού του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 8
- Θεολογική Ημερίδα του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 10
- Άνοιγμα νεανικής καρδιάς 18
- Επιστολές Ιεραποστόλων 19
- Ανοιτό παράθυρο στην Ιεραποστολή 20
- Συνέντευξη στο περιοδικό μας 22
- Δραστηριότητες του Ομίλου μας 26
  - Κοπή Βασιλόπιτας 26
  - Εορτασμός Αγίας Φιλοθέης 32
  - Ετήσια Γενική Συνέλευση 32
- Νέα από τα Παραρτήματα μας 33
- Εξόδιοι λόγοι - Κοιμηθέντες
  - Μητροπολίτης Αττικής και Μεγαρίδος κυρός Νικόδημος 36
  - π. Θεόφιλος Ζησόπουλος 37
- Έκφραση ευγνωμοσύνης προς τον Όμιλο μας 38

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΆΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Όδός Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη) 113 64 Άθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας ενημερώνουμε ότι την **Κυριακή 26 Μαΐου 2013 στο λόφο της Ανάληψης στην Αράχωβα**, στην **Κατασκήνωση της «Αγίας Ταβιθά»,** μετά το γεύμα και μέσα σε Αναστάσιμο εορταστικό πρόγραμμα θα πραγματοποιηθεί το

ΤΣΟΥΓΚΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΑΥΓΟΥ,

με έπαθλο για τον τυχερό.
Το όμορφο καταπράσινο δροσερό τοπίο του Παρνασσού, περιμένει όλους τους συνεργάτες και φίλους του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. που θα καταφθάσουν από κάθε πόλη της Ελλάδος.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Το Δοικητικό Συμβούλιο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. εύχεται στους φίλους και συνεργάτες της Ιεραποστολής: Καλή πνευματική πορεία προς την Ανάσταση του Κυρίου, χαρούμενο και ευλογημένο Πάσχα!